

Evanjelium podľa Lukáša

¹ Už mnohí predom mnou sa usilovali spísať udalosti, ktoré sa u nás odohrali.

² Vychádzali pri tom zo slov tých, ktorí boli od začiatku očitými svedkami a zvestovateľmi Božieho slova.

³ Napriek tomu som sa rozhodol dôkladne preskúmať, roztriediť a napísať ti, vznešený Teofil, všetky dostupné správy,

⁴ aby si získal istotu, že to, o čom si sa dozvedel, je pravda.

Anjel sa zjaví Zachariášovi

⁵ V dobe, keď bol Herodes kráľom Judska, žil istý kňaz menom Zachariáš. Zachariáš bol členom Abiášovej skupiny. Jeho manželka Alžbeta pochádzala z Áronovho kňazského rodu.

⁶ Obaja boli čestní ľudia, Boha rešpektovali a žili podľa Božích prikázaní a predpisov.

⁷ Boli to už starší ľudia a zostali bezdetní, lebo Alžbeta bola neplodná.

⁸ V čase, keď prišiel rad na Zachariášovu kňazskú skupinu a on konal v chráme svoje kňazské povinnosti,

⁹ bol práve Zachariáš vybratý losom, aby vstúpil vo svätyne a tam na oltári priniesol kadidlovú obeť.

¹⁰ Všetci zhromaždení ľudia sa v tom čase vonku modlili.

11 Zachariáš bol práve vo svätyni, keď sa mu ukázal Pánov anjel po pravej strane kadidlového oltára.

12 Keď ho Zachariáš uvidel, predesil sa a zmocnila sa ho bázeň.

13 Boží posol ho však upokojoval: „Neboj sa, Zachariáš! Prišiel som ti oznámiť, že Boh vypočul tvoju modlitbu. Manželka Alžbeta ti porodí syna, ktorému dáte meno Ján.

14 Budeš mať z neho veľkú radosť a potešenie a mnohí budú za jeho narodenie nesmierne vďační.

15 Boh ho poverí veľkou úlohou. Počas svojho života nebude piť víno ani iný opojný nápoj. Duch Svätý bude v ňom už od narodenia.

16 Mnohých z izraelského národa privedie naspäť k Bohu, ich skutočnému Pánovi.

17 On sám pôjde pred Ním a bude mať toho istého ducha a tú istú moc, ako mal Eliáš. To preto, aby obnovil lásku medzi rodičmi a deťmi, aby tých, čo konajú svojvoľne, priviedol k múdrosti spravodlivých a pripravil tak ľudí na Jeho prijatie.“

18 Zachariáš namietol: „Ako môžem veriť, že je to pravda? Veď sme s manželkou obaja starí a deti už mať nemôžeme.“

19 Anjel mu však povedal: „Ja som Gabriel a prichádzam s posolstvom priamo od Boha. Mám ti oznámiť túto radostnú správu.

20 No keďže si neuveril, budeš nemý, kým sa moje slová v určenom čase nenaplnia.“

21 Ľudia vonku medzitým čakali na Zachariáša a čudovali sa, že je vo svätyni tak dlho.

²² Keď konečne vyšiel, nemohol prehovoríť. Posunkami im dal najavo, že mal vo svätyni videnie.

²³ Keď sa skončil týždeň jeho chrámovej služby, vrátil sa domov.

²⁴ Onedlho nato Alžbeta otehotnela, ale tajila to pred ľuďmi až do piateho mesiaca.

²⁵ Radovala sa: „Boh sa nado mnou zľutoval a zbavil ma pohŕdania a neúcty ľudí.“

Anjel predpovedá Márii Ježišovo narodenie

²⁶ Pol roka po Zachariášovom videní poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mestečka Nazareta

²⁷ k dievčaťu, ktoré sa volalo Mária. Bola snúbenicou Jozefa, ktorý pochádzal z Dávidovho kráľovského rodu.

²⁸ Anjel sa jej prihovoril: „Raduj sa, lebo Boh je s tebou a obdaril ťa svojou milosťou.“

²⁹ Máriu jeho slová znepokojili a snažila sa pochopiť, čo to znamená.

³⁰ Posol pokračoval: „Neboj sa, Mária! Boh ťa chce nesmierne požehnať.

³¹ Narodí sa ti syn a dáš mu meno Ježiš.

³² Bude mať veľkú moc a bude Synom Najvyššieho. Boh mu dá Dávidov trón,

³³ naveky bude kráľom Izraela a jeho kráľovstvo sa nikdy neskončí.“

³⁴ Mária však namietala: „Ako sa mi môže narodiť dieťa? Veď nežijem s mužom!“

³⁵ Anjel jej povedal: „Duch Svätý to spôsobí. Zjaví sa pri tebe moc Najvyššieho a sväté dieťa, ktoré sa ti narodí, bude sa volať Boží Syn.

³⁶ Ved' aj tvoja príbuzná Alžbeta, po celý život neplodná, bude mať vo svojej starobe syna. Narodí sa jej už o tri mesiace.

³⁷ U Boha nie je nič nemožné.“

³⁸ Mária na to povedala: „Som Pánovou služobníčkou. Nech sa teda stane, ako si povedal.“ Potom anjel odišiel.

Mária navštívi Alžbetu

³⁹ O niekoľko dní sa Mária vydala do mestečka v judských kopcoch, kde žil Zachariáš s Alžbetou.

⁴⁰ Keď vošla do ich domu a pozdravila sa,

⁴¹ pocítila Alžbeta, ako sa v nej dieťa pohlo. V tej chvíli Alžbetu prenikol Svätý Duch

⁴² a nadšene zvolala: „Mária, Boh ťa požehnal spomedzi všetkých žien a aj tvoj syn bude požehnaním.

⁴³ Aká je to pre mňa česť, že ma navštívila matka môjho Pána.

⁴⁴ Len čo som začula tvoj pozdrav, dieťaťko sa vo mne od radosti pohlo.

⁴⁵ Si blahoslavená, lebo si uverila Božiemu zaslúbeniu. Jeho slová sa splnia.“

Máriin chválospev

⁴⁶ Nato Mária povedala: „Moje srdce chváli Pána

⁴⁷ a radujem sa v Bohu, mojom Spasiteľovi.

⁴⁸ Mňa, bezvýznamné dievča, si všimol. Ľudia zo všetkých národov budú o mne hovoriť ako o požehnanej,

⁴⁹ pretože vidím, aké veľké a úžasné veci vykonal mocný Boh. Jeho meno je sväté

⁵⁰ a svoje milosrdenstvo preukazuje všetkým, ktorí ho berú vážne.

⁵¹ Vystiera svoju mocnú ruku, aby maril plány pyšných,

⁵² aby zosadzoval vládcov z trónu a pozdvihoval utláčaných.

⁵³ Hladných sýtil dobrými vecami a bohatých prepúšťal s prázdnyimi rukami.

⁵⁴ Ujal sa svojho ľudu, Izraela a stále mu je milosrdný.

⁵⁵ Tak to naveky slúbil našim otcom: Abrahámovi i jeho potomkom.“

⁵⁶ Mária ostala u Alžbety tri mesiace a potom sa vrátila domov.

Narodenie Jána Krstiteľa

⁵⁷ Keď nastal čas, Alžbete sa narodil syn.

⁵⁸ Keď sa všetci susedia a príbuzní dozvedeli, ako ju Boh požehnal, radovali sa spolu s ňou.

⁵⁹ Zišli sa na ôsmy deň, keď podľa zákona chlapcov obrezávali, a chceli mu dať meno po otcovi – Zachariáš.

⁶⁰ Ale Alžbeta povedala: „Nie, bude sa volať Ján.“

⁶¹ Namietali: „Vo vašej rodine sa predsa nikto tak nevolal.“

⁶² Tu sa obrátili na otca, aké mu chce dať meno.

⁶³ Vypýtal si tabuľku a na prekvapenie všetkých napísal: „Bude sa volať Ján.“

⁶⁴ V tej chvíli sa Zachariášovi opäť vrátila reč a začal chváliť Boha.

⁶⁵ Všetci susedia pochopili, že sa deje čosi mimoriadne a naplnila ich bázeň. Hovorilo sa o tom po celej hornatej Judei.

⁶⁶ Každý, kto o tom počul, uvažoval vo svojom srdci: „Z toho chlapca určite vyrastie niekto významný. Veď je zrejmé, že ho sprevádza Božia moc.“

Zachariáš predpovedá Jánovo poslanie

⁶⁷ Duch Svätý naplnil Zachariáša a dal mu tieto prorocké slová:

⁶⁸ „Chvála Pánovi, Bohu Izraela, že prichádza svojmu ľudu na pomoc a vyslobodzuje ho.

⁶⁹ Posiela nám mocného Záchrancu z rodu kráľa Dávida,

⁷⁰ ktorého už dávno ohlasoval ústami svojich prorokov;

⁷¹ oslobodí nás od našich nepriateľov a tých, čo nás nenávidia.

⁷² Boh prejavil svoje milosrdenstvo a priznáva sa k našim otcom a k svojej zmluve s nimi.

⁷³ Veď Boh sa prísahou zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi,

⁷⁴ že nás vyslobodí z rúk nepriateľov, aby sme mu mohli slobodne vzdávať česť a chválu

⁷⁵ a mohli po celý náš život žiť čestne a spravodlivo.

⁷⁶ A ty, syn môj, budeš prorokom Najvyššieho a budeš pod Pánovým vedením pripravovať ľudí na jeho príchod.

⁷⁷ Budeš im hovoriť, že Boh chce ľudí zachrániť odpustením ich hriechov.

⁷⁸ Veď Boh je plný zľutovania a milosrdenstva. Slnko spásy už vychádza,

⁷⁹ aby zažiarilo všetkým, čo žijú v tme a v tieni smrti. Boh nás povedie po ceste, ktorá vedie k zmiereniu a pokoju.“

⁸⁰ Chlapec rástol a jeho duch mocnel. Neskôr odišiel na púšť, kde žil v ústraní až do chvíle, keď vystúpil so svojím posolstvom pred izraelský národ.

2

Boží Syn prichádza na svet

¹ V tom čase nariadil cisár Augustus, aby sa vykonalo sčítanie ľudu v celej Rímskej ríši.

² Tento súpis sa konal pred tým, než sa rímskym miestodržiteľom v Sýrii stal Kvirinius.

³ Každý bol povinný dať sa zapísať v meste, odkiaľ pochádzali jeho predkovia.

⁴ Aj Jozef so svojou snúbenicou Máriou putoval z galilejského Nazareta do judského mesta Betlehem, rodiska kráľa Dávida. Jozef totiž pochádzal z jeho rodu.

⁵ Keď sa vydali na cestu, Mária už bola vo vysokom stupni tehotenstva.

⁶ Počas pobytu v Betleheme nastal čas pôrodu.

⁷ Márii sa narodil jej prvorodený syn. Zavinula ho do plienok a uložila do jaslí, lebo v hostinci už nebolo miesta.

⁸ Za mestom pásli pastieri svoje ovce. Aj v tú noc boli pri stáde a strážili ho.

⁹ Zrazu sa pred nimi zjavil Pánov anjel a celá krajina sa rozžiarila odleskom Božej slávy. Veľmi sa vyľakali,

¹⁰ ale anjel ich upokojoval: „Nebojte sa, nesiem vám radostnú správu, z ktorej sa môžu tešiť všetci ľudia.

¹¹ V Dávidovom meste sa vám dnes narodil Záchranca. On je Mesiáš a váš Pán.

12 Nájdete dieťaťko zavinuté v plienkach a ležiace v jasliach: to je ten, o ktorom vám hovorím.“

13 Potom sa k anjelovi pripojili celé zástupy nebeského vojska. Všetci chválili Boha a hovorili:

14 „Sláva Bohu na nebi a na zemi pokoj ľuďom, ktorí našli Božiu priazeň.“

15 Len čo sa anjeli vrátili do neba, pastieri sa rozhodli: „Podme sa pozrieť do Betlehema, aby sme videli veci, o ktorých nám Boh prostredníctvom anjela hovoril.“

16 Ponáhľali sa do mesta a našli Máriu s Jozefom i novorodeniatko ležiace v jasliach.

17 Keď ho uvideli, všetkým rozpovedali, čo zažili a čo im anjel povedal o dieťatku.

18 Ľudia, ktorí to počuli, sa ich slovám veľmi čudovali.

19 Mária si to všetko uchovala v srdci a premýšľala o tom.

20 Pastieri sa vrátili k svojim stádam, radovali sa a velebili Boha, že našli všetko tak, ako im anjel oznámil.

Simeon a Anna spoznajú v Ježišovi Spasiteľa

21 Na ôsmy deň dali Mária a Jozef chlapca obrezať. Dali mu meno Ježiš, ako to anjel určil už pred jeho narodením.

22 Mojžišov zákon prikazoval, aby každá žena, ktorej sa narodí dieťa, išla do chrámu a priniesla obeť. Preto aj Mária, keď bola podľa Zákona obradne čistá, prišla s Jozefom do chrámu. Vzali so sebou aj dieťa:

23 v Mojžišovom zákone je totiž napísané, že každý prvorodený chlapec bude zasvätený Bohu.

24 Priniesli aj obeť, ktorú mali podľa zákona obetovať chudobní: dve hrdličky alebo dvoch holubov.

25 V tom čase žil v Jeruzaleme zbožný starec Simeon. Bol to čestný muž, Boha i jeho prikázania bral vážne a viedol ho Svätý Duch. Simeon očakával Božie potešenie pre Izrael.

26 Duch Svätý mu zjavil, že nezomrie, kým na vlastné oči neuvidí Bohom slúbeného Mesiáša.

27 Vedený Božím Duchom prišiel do chrámu práve vo chvíli, keď rodičia zasväcovali Ježiša Bohu.

28 Simeon vzal dieťa do náručia a modlil sa:

29 „Pane, ďakujem ti, že si splnil svoj sľub. Teraz môžem pokojne zomrieť,

30 lebo som na vlastné oči videl toho, ktorý prinesie záchranu.

31 V ňom ponúkaš záchranu celému svetu;

32 on bude svetlom pohanom a slávou svojho ľudu Izraela.“

33 Jozef a Mária boli z jeho slov o dieťati prekvapení.

34 Simeon im požehnal a Márii ešte povedal: „Toto dieťa bude príčinou pádu jedných a povýšenia druhých v Izraeli. Je znamením z neba, proti ktorému sa mnohí postavia,

35 a tak prezradia svoje zmysľanie. A tvoje srdce prenikne bolesť ako meč.“

36 Bola tam aj prorokyňa Anna, dcéra Fanuelova z rodu Aserovho. Po sedemročnom manželstve ovdovela a teraz už bola vo veľmi pokročilom veku:

³⁷ mala osemdesiatštyri rokov. Celý svoj život prežila v chráme a jej dni aj noci boli naplnené službou Bohu, modlitbami a častými pôstmi.

³⁸ Aj ona k nim pristúpila a ďakovala Bohu za to dieťa. Hovorila o ňom všetkým, ktorí v Jeruzaleme očakávali príchod Mesiáša.

³⁹ Keď Jozef s Máriou splnili všetko, čo prikazoval Zákon, vrátili sa do Nazareta v Galilei.

⁴⁰ Chlapec rástol, jeho duch mocnel, nadobúdala poznanie a múdrosť. Všetci mohli vidieť, že Boh ho zahrňa svojím dobrodením.

Dvanásťročný Ježiš v chráme

⁴¹ Ježišovi rodičia putovali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky.

⁴² Keď mal Ježiš dvanásť rokov, tiež sa vybrali na sviatky do Jeruzalema.

⁴³ Po slávnosti sa všetci vydali na cestu domov, ale Ježiš zostal bez vedomia rodičov v Jeruzaleme.

⁴⁴ Spočiatku sa ani neznepokojovali, lebo si mysleli, že zostal niekde medzi pútnikmi. Ale keď sa celý deň neukázal, začali ho hľadať medzi príbuznými a známymi.

⁴⁵ Nenašli ho, a preto sa vrátili do Jeruzalema a hľadali ho tam.

⁴⁶ Až po troch dňoch ho našli v chráme, ako sedí medzi učiteľmi Zákona, počúva ich a kladie im otázky.

⁴⁷ Všetci, ktorí tam boli, žasli nad jeho múdrosťou a odpoveďami.

⁴⁸ Rodičov prekvapilo, že je v chráme, a matka mu vyčítala: „Syn náš, čo si nám to urobil? Báli sme sa s otcom o teba a hľadali sme ťa.“

⁴⁹ Ježiš im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Či nevíete, že musím byť tam, kde ide o veci môjho Otca?“

⁵⁰ Oni však jeho slová nepochopili.

⁵¹ Ježiš sa potom vrátil s rodičmi do Nazareta. Bol im dobrým synom a jeho matka premýšľala o všetkom, čo sa stalo.

⁵² Ježiš rástol a rozvíjal sa telesne aj rozumovo a bol milý Bohu i ľuďom.

3

Ján Krstiteľ pripravuje cestu Ježišovi

¹ V pätnástom roku vlády cisára Tiberia, keď bol Pilát Pontský rímskym správcom Judei a tetrarchami boli: Herodes v Galilei, jeho brat Filip v Iturei a na území Trachonitidy a Lyzaniáš v Abiléne.

² V čase, keď veľkňazský úrad zastávali Annáš a Kaifáš, vyzval Boh Jána, syna Zachariášovho, aby vystúpil z ústrania.

³ Ján Krstiteľ z Božieho poverenia prechádzal údolím rieky Jordán a kázal: „Zmeňte svoje myslenie a svoj život. Obráťte sa k Bohu, vyznajte svoje hriechy a na znamenie toho, že vám Boh odpustil, sa nechajte pokrstiť.“

⁴ Takto sa splnila dávna predpoveď proroka Izaiáša: „Na púšti volá hlas: Pripravte cestu Pánovi a odstráňte z nej všetky prekážky.“

⁵ Zasypte priehlbiny, zarovnajzte vrchy! Odstráňte zákruty, uhladzte hrboľaté cesty.

6 A každý človek uvidí, ako Boh zachraňuje.“

7 Zástupom, ktoré za ním vychádzali, aby ich pokrstil, hovoril: „Hadie plemeno, myslíte si, že takto môžete uniknúť Božiemu hnevu?“

8 Dokážte svojím životom, že ste sa odvrátili od svojich hriechov. Nenahovárajte si, že sa vám nemôže nič stať len preto, že ste potomkovia Abraháma. Neklamte samých seba! Veď Boh môže aj tieto kamene oživiť a urobiť z nich Abrahámове deti.

9 Sekera Božieho súdu je už priložená ku koreňom stromov. Každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, bude vyťatý a hodený do ohňa.“

10 Ľudia sa ho spytovali: „Tak čo máme robiť?“

11 Ján im odpovedal: „Máte dve košele? Rozdeľte sa s tými, čo nemajú ani jednu. Máte čo jesť? Rozdeľte sa s tými, čo sú hladní.“

12 Prichádzali k nemu aj vyberači daní, aby ich pokrstil a spytovali sa ho: „Učiteľu, čo máme robiť my?“ –

13 „Nevyberajte viac, ako je stanovené,“ odpovedal im.

14 „A čo my?“ spytovali sa vojaci. „Nikomú neubližujte ani nikoho nevydierajte. A buďte spokojní so žoldom, ktorý dostávate.“

15 Ján vedel, že ľudia očakávajú príchod Mesiáša. Všetci si dokonca začali myslieť, že by ním mohol byť práve on.

16 Preto im Ján povedal: „Ja vás krstím vodou, ale prichádza ktosi mocnejší, ako som ja. Tomu nie som hoden ani remienok rozviazať na obuvi. On vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom.“

17 On prečistí zrno, zbaví ho pliev, pšenicu zhromažďí do svojej sýpky, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.“

18 Ján napomínal ľudí i rôznym iným spôsobom a zároveň ich povzbudzoval hlásaním radostnej zvesti.

19 Karhal i Herodesa, tetrarchu nad Galileou. Vyčítal mu, že žije s Herodiadou, manželkou svojho brata. Napomínal ho i za ostatné zlo, ktoré páchal.

20 Herodes svoje zločiny završil tým, že dal neskôr Jána uväzniť.

Pokrstenie Ježiša

21 Keď sa všetok ľud dával krstiť a bol pokrstený aj Ježiš, vyšiel z vody a modlil sa. Vtom sa otvorilo nebo a

22 zostúpil naňho Svätý Duch v podobe holubice. Z neba sa ozval hlas: „Ty si môj milovaný Syn a to, čo robíš, ma naplňuje radosťou!“

Ježišov rodokmeň

23 Ježiš mal okolo tridsať rokov, keď začal verejne pôsobiť. Ľudia ho pokladali za syna tesára Jozefa, ktorého otcom bol Heli a jeho predkami boli postupne:

24 Matat, Lévi, Melchi, Janai, Jozef,

25 Matatiáš, Amos, Naum, Esli, Nagge,

26 Mahat, Matatiáš, Semein, Josech, Joda,

27 Johannan, Resa, Zorobábel, Salatiel, Neri,

28 Melchi, Adit, Kosam, Elmodam, Ér,

29 Jesus, Eliezer, Iorim, Matat, Lévi,

30 Simeon, Júda, Jozef, Jonam, Eliakim,

- 31 Melea, Mena, Matat, Nátan, Dávid,
32 Jesse, Obéd, Bóz, Sala, Náson,
33 Aminadab, Admin, Arni, Ezrom, Fares, Júda,
34 Jákob, Izák, Abrahám, Thara, Náchor,
35 Seruch, Ragau, Falek, Eber, Sala,
36 Kainam, Arfaxad, Sem, Noe, Lámech,
37 Matuzalem, Enoch, Jared, Maleel, Kainam,
38 Enos, Set a Adam, ktorého otcom bol Boh.

4

Pokúšanie na púšti

¹ Ježiš sa vrátil od Jordánu naplnený Svätým Duchom. Duch ho teraz viedol na púšť, kde s ním bol štyridsať dní. Po celý ten čas nič nejedol a diabol ho pokúšal.

² Keď uplynulo tých štyridsať dní mal veľký hlad.

³ Vtedy mu diabol povedal: „Ak si naozaj Boží Syn, prikáž tomuto kameňu, aby sa premenil na chlieb!“

⁴ Ale Ježiš mu odpovedal: „Je napísané: Na to, aby človek žil, nepotrebuje len jedlo.“

⁵ Potom ho diabol vyviedol na vysoký vrch, ukázal mu všetky kráľovstvá sveta

⁶ a povedal: „Dám ti moc i slávu týchto kráľovstiev, pretože patria mne, a môžem ich dať, komu chcem.“

⁷ Ak predo mnou padneš na kolená a vzdáš mi úctu ako Bohu, toto všetko bude tvoje.“

⁸ Ježiš mu odpovedal: „Je napísané: Pána, svojho Boha budeš uctievať a iba jemu budeš slúžiť!“

⁹ Potom ho diabol zaviedol do Jeruzalema na vežu chrámu a povedal mu: „Ak si Boží Syn, zoskoč dolu.

¹⁰ Veď je napísané: Boh prikáže svojim anjelom, aby ťa ochránili,

¹¹ a ponesú ťa na rukách, aby si si neporanil nohy o kameň.“

¹² Ježiš mu opäť odpovedal: „Ale je napísané aj toto: Nebudeš pokúšať Boha, je tvoj Pán!“

¹³ Po týchto slovách diabol ukončil pokúšanie a na určitý čas od neho odišiel.

Začiatok Ježišovej činnosti

¹⁴ Ježiš sa vrátil vyzbrojený mocou Ducha do Galiley a zvesť o ňom sa čoskoro rozšírila po celom okolí.

¹⁵ Učil v synagógach a chválil ho každý, kto ho počul.

¹⁶ Prišiel aj do Nazareta, kde vyrastal. Keďže bola sobota, šiel – ako každú sobotu – do miestnej synagógy. Keď vstal, aby čítal z Písma,

¹⁷ podali mu zvitok, na ktorom bola napísaná kniha proroka Izaiáša. Rozvinul ho a našiel miesto, kde bolo napísané:

¹⁸ „Duch Boží ma vedie, lebo ma Boh určil, aby som chudobným priniesol radostnú správu a tých, ktorí majú zlomené srdce, uzdravil. Poslal ma, aby som oznámil väzňom vyslobodenie, slepým vrátil zrak, utláčaných oslobodil

¹⁹ a všetkým rozhlásil, že prichádza čas, v ktorom chce Boh prejaviť svoju milosť.“

²⁰ Ježiš zvinul zvitok, podal ho sluhovi a sadol si. Všetci, čo boli v synagóge sa na neho uprene pozreli.

²¹ A vtedy Ježiš doložil: „To, čo ste práve počuli, sa dnes stalo skutočnosťou.“

²² Všetci, čo tam boli, mu prisviedčali a obdivovali, aké krásne slová plynú z jeho úst. A spytovali sa: „Ako je to možné? Nie je to azda syn Jozefov?“

²³ Ale Ježiš pokračoval: „Asi by ste mi radi pripomenuli príslovie: ‚Lekár, uzdrav sa sám!‘ Prečo neurobiš doma také isté zázraky, ako si urobil v Kafarnaume?“

²⁴ Ježiš im odpovedal: „Pravda je totiž taká, že žiadneho proroka si neuctia tam, odkiaľ pochádza!

²⁵ Len si spomeňte, ako to bolo za čias proroka Eliáša, keď tri a pol roka nepršalo. V celej krajine nastal veľký hlad. V Izraeli bolo vtedy mnoho vdov,

²⁶ ale ani k jednej Boh neposlal Eliáša: naopak, poslal ho k pohanskej vdove zo Sarepty v Sidone.

²⁷ Alebo za čias proroka Elizea: v Izraeli bolo veľa malomocných, ale uzdravený bol iba Náman, pohan zo Sýrie.“

²⁸ Po týchto slovách sa všetci poslucháči v synagóge rozzúrili,

²⁹ schmatli Ježiša a vyviedli ho za mesto na svah vrchu, na ktorom bolo ich mesto postavené, aby ho zhodili dolu.

³⁰ Ježiš však zrazu prešiel pomedzi nich a pokračoval vlastnou cestou.

Ježiš dokazuje svoju moc

³¹ Pobral sa do mesta Kafarnaum v Galilei a každú sobotu tam vyučoval.

³² Poslucháči žasli nad jeho učením, lebo ich učil ako niekto, kto má autoritu a moc.

³³ Raz, keď učil v synagóge, bol tam muž ovládaný diablovým duchom. Ten začal vykrikovať:

³⁴ „Hej! Choď preč! Načo si prišiel, Ježiš z Nazareta? Chceš nás zahubiť? Ja viem, kto si: ten Svätý, čo prišiel od Boha!“

³⁵ Ježiš však démonovi prikázal: „Mlč a vyjdi z neho!“ Zlý duch tým mužom mocne zalomcoval, hodil ho medzi nich a vyšiel z neho, ale neublížil mu.

³⁶ Ohromení ľudia sa medzi sebou zhovárali: „Aké mocné slová! S akou autoritou rozkazuje démonom, že ho na slovo poslúchajú?“

³⁷ Správa o ňom sa ihneď rozletela po celom kraji.

Uzdravenie Petrovej svokry

³⁸ Zo synagógy sa pobral do domu rybára Šimona. Šimonova svokra bola ťažko chorá a lomcovala ňou vysoká horúčka. Prosili ho, aby ju uzdravil.

³⁹ Ježiš sa sklonil nad chorú a na jeho slovo horúčka zmizla. Žena vstala z postele a šla im pripraviť jedlo.

⁴⁰ Keď zapadlo slnko, všetci k nemu privádzali svojich blízkych, ktorí trpeli rozličnými ťažkosťami. Ježiš na nich kládol ruky a uzdravoval ich.

⁴¹ Mnohých oslobodil aj od démonov, ktorí kričali: „Ty si Syn Boží!“ Ale Ježiš im pohrozil, lebo nechcel, aby práve oni hovorili, že je Mesiáš.

⁴² Zavčasu ráno odišiel z domu na osamelé miesto. Ľudia ho všade hľadali, a keď ho našli, chceli mu zabrániť, aby od nich odišiel.

⁴³ Ale on im povedal: „Aj ostatným mestám musím hlásať radostnú správu o prichádzajúcom Božom kráľovstve, veď na to ma Boh poslal.“

⁴⁴ A tak prechádzal judskou krajinou a kázal v synagógach.

5

Ježiš povoláva prvých učeníkov

¹ Jedného dňa stál Ježiš na brehu Genezaretského jazera, obklopený obrovským zástupom ľudí, ktorí sa okolo neho tlačili, lebo chceli počuť Božie slovo.

² Všimol si na brehu dve prázdne loďky. Rybári z nich vystúpili a prali siete.

³ Ježiš nastúpil na loďku, ktorá patrila Šimonovi, a poprosil ho, aby s ním odrazil od brehu. Potom si sadol a kázal odtiaľ zástupom.

⁴ Keď skončil, povedal Šimonovi: „Pod' teraz s loďkou na miesto, kde je hlboká voda, a roztiahnite tam siete na lov.“

⁵ Šimon odpovedal: „Učiteľ, celú noc sme tvrdo pracovali a nič sme nechytli. Ale ak je to tvoje pranie, spustíme siete do vody.“

⁶ Vyplávali a vylovili také množstvo rýb, až sa im trhali siete.

⁷ Museli si zavolať na pomoc rybárov z druhej loďky. Čoskoro boli obe loďky také plné rýb, že sa takmer potápali.

⁸ Keď to Šimon Peter videl, padol pred Ježišom na kolená a prosil: „Odíď odo mňa, Pane, veď ja som hriešny človek!“

⁹ Peter bol totiž ohromený z takého nezvyčajného úlovku. Úžas sa zmocnil aj jeho spoločníkov:

¹⁰ Jakuba a Jána, synov Zebedejových. Ježiš Šimonovi povedal: „Neboj sa! Odteraz nebudeš loviť ryby, ale budeš zachraňovať ľudí pre večnosť.“

¹¹ A len čo prirazili s loďkami k brehu, všetko tam nechali a šli za Ježišom.

Uzdravenie malomocného

¹² V jednom mestečku stretol Ježiš človeka postihnutého ťažkým malomocenstvom. Úbožiak si pred neho kľakol a prosil: „Pane, keby si chcel, mohol by si ma uzdraviť.“

¹³ Ježiš vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Áno, chcem. Buď zdravý!“ A v tej chvíli nezostalo po malomocenstve ani stopy.

¹⁴ Ježiš mu prikázal, aby o tom nikomu nehovoril. „Choď a ukáž sa kňazovi! Potom prines Mojžišovým zákonom predpísanú obeť vďačnosti na dôkaz, že si zdravý.“

¹⁵ Zvesť o Ježišovi počulo čoraz viac ľudí. Prichádzali za ním veľké zástupy: chceli počúvať jeho učenie a byť uzdravení zo svojich chorôb.

¹⁶ On však často odchádzal na opustené miesto a tam sa modlil.

Ježiš má moc odpúšťať hriechy

¹⁷ Jedného dňa, práve keď učil, zhromaždili sa farizeji a učitelia Zákona z rozličných miest Galiley a Judska, ba aj z Jeruzalema. Posadali si okolo neho a počúvali ho. Boh mu dal moc uzdravovať.

¹⁸ Akýsi muži priniesli na nosidlách ochrnutého človeka a chceli ho priniesť k Ježišovi.

¹⁹ Nemohli sa však k nemu cez to množstvo ľudí dostať. Vyšli teda na strechu a cez otvor spustili ochrnutého na nosidlách priamo pred Ježiša.

²⁰ Keď Ježiš videl ich vieru, povedal: „Priateľ môj, tvoje hriechy sú odpustené.“

²¹ Učitelia Zákona a farizeji uvažovali: „Kto si myslí, že je! To je predsa rúhanie! Veď iba Boh má právo odpúšťať hriechy!“

²² Ježiš dobre vedel, čo si myslia, preto povedal: „Prečo sa pohoršujete vo svojich srdciach?“

²³ Veď čo je ľahšie? Povedať ochrnutému: ‚Tvoje hriechy sú odpustené‘, alebo mu prikázať: ‚Vstaň a choď!‘

²⁴ Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi odpúšťať hriechy...“ Vtedy sa obrátil k ochrnutému a povedal mu: „Vstaň a vezmi si svoje lôžko. Môžeš ísť domov!“

²⁵ Ochrnutý hneď pred očami všetkých vstal a zbalil si rohož. Pobral sa domov a cestou hlasno chválil Boha.

²⁶ Všetkých sa zmocnil úžas a oslavovali Boha. V bázni hovorili jeden druhému: „To, čo sme dnes videli, bolo naozaj mimoriadne!“

Zdraví nepotrebujú lekára

27 Keď Ježiš neskôr vyšiel z domu, všimol si na colnici vyberača poplatkov, ktorý sa volal Lévi. Povedal mu: „Poď, staň sa mojím nasledovníkom!“

28 A Lévi nechal všetko tak, vstal a šiel za ním.

29 Vo svojom dome potom usporiadal na Ježišovu počesť veľkú hostinu. Pozval na ňu aj mnoho ďalších vyberačov poplatkov.

30 Farizeji a učitelia Zákona sa na tom pohoršovali a vyčítali učeníkom: „Prečo si sadáte za stôl s takou spodinou?“

31 Ježiš im na to povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí.“

32 Neprišiel som volať k Bohu tých, čo sú presvedčení o vlastnej spravodlivosti, ale hriešnikov, aby sa odvrátili od svojich hriechov.“

Otázka pôstu

33 Niektorí ľudia Ježišovi vyčítali: „Nasledovníci Jána Krstiteľa i nasledovníci farizejov sa často postia a modlia, ale tvoji sa nepostia vôbec.“

34 Ježiš im odpovedal: „Majú vari svadobčania, ktorých pozval ženích, dôvod smútiť, kým je s nimi?“

35 Ale prídu dni, keď bude ženích od nich vzatý, a potom sa budú postiť.“

36 Potom im povedal aj podobenstvo: „Nikto predsa neodtrhne kus látky z nových šiat, aby ním zaplátal starý odev. Zničil by tak nové šaty a na staré by nová záplata ani nepristala.“

37 A nikto nebude nalievať mladé víno do starých kožených mechov, lebo kvasiace víno by staré mechy roztrhlo, a tak by jedno i druhé vyšlo nazmar.

³⁸ Preto mladé víno patrí do nových mechov.

³⁹ Ale vy dávate prednosť starému vínu.

Vravíte, že staré víno je lepšie.“

6

Spor o sobote

¹ Raz v sobotu prechádzal Ježiš a jeho učeníci obilným poľom. Učeníci trhali klasy, mrvili ich a zrná jedli.

² Videli to farizeji a pohoršovali sa: „Čo to robíte? V sobotu sa to predsa nesmie!“

³ Ježiš im odpovedal: „Nikdy ste nečítali, čo urobil kráľ Dávid, keď on aj jeho družina boli hladní?“

⁴ Ako vošiel do chrámu, vzal a jedol posvätné chleby, ktoré smeli jesť iba kňazi? Nečítali ste, ako z tých chlebov dal aj svojim spoločníkom?“

⁵ A potom ešte dodal: „Veď Syn človeka má právo rozhodnúť aj o tom, čo sa v sobotu smie robiť a čo nie!“

Uzdravenie človeka v sobotu

⁶ V inú sobotu vošiel Ježiš do synagógy a vyučoval. Bol tam aj človek s ochrnutou pravou rukou.

⁷ Učítelia Zákona a farizeji napäto striehli, čo urobí. Ak postihnutého uzdraví, budú mať výbornú príležitosť vzniesť proti nemu obvinenie.

⁸ Ale Ježiš dobre poznal ich myšlienky. Vyzval muža s ochrnutou rukou: „Poď sem a postav sa do prostriedku, aby ťa všetci videli.“ Muž poslúchol.

⁹ Nato oslovil Ježiš farizejov a učiteľov Zákona: „Mám pre vás otázku: Je dovolené konať v sobotu

dobro alebo nie? Má sa život zachrániť, alebo zničiť?“

¹⁰ Každému z nich sa pozrel do očí a potom mužovi povedal: „Vystri ruku!“ Poslúchol a ruku mal opäť zdravú.

¹¹ Ježišových odporcov to veľmi nahnevalo a začali sa medzi sebou radiť, čo by mohli s Ježišom urobiť.

Ježiš si vyvolí dvanástich učeníkov

¹² V tých dňoch vystúpil Ježiš na vrch a celú noc tam strávil s Bohom na modlitbe.

¹³ Keď sa rozvidnelo, zavolať si k sebe učeníkov, vyvolil si z nich dvanástich a nazval ich apoštolmi. Boli to:

¹⁴ Šimon, ktorého volali aj Peter; Ondrej, jeho brat; Jakub a Ján; Filip a Bartolomej;

¹⁵ Matúš a Tomáš; Jakub, syn Alfejov a Šimon, ktorého volali Horlivec;

¹⁶ Júda, syn Jakubov a Judáš Iškariotský, ktorý ho neskôr zradil.

Zástupy idú za Ježišom

¹⁷ Keď zostúpili z vrchu na rovinu, očakával ich už veľký zástup Ježišových stúpencov a davy ľudí z Jeruzalema i z celého Judska, ba aj z pobrežných miest Týru a Sidonu.

¹⁸ Prišli ho počúvať, ale aj dať sa uzdraviť. Vyliečil mnohých, ktorých trápili rozličné choroby spôsobené nečistými duchmi.

¹⁹ Všetci sa ho túžili aspoň dotknúť, lebo z neho vychádzala uzdravujúca moc.

Blahoslavenstvá a napomenutia

20 Tu sa Ježiš obrátil na svojich učeníkov a povedal:

„Radujte sa, vy chudobní, lebo vám patrí Božie kráľovstvo.

21 Radujte sa, ktorí trpíte hladom, lebo Boh vás nasýti.

Radujte sa, ktorí teraz plačete, lebo príde čas, keď sa budete smiať.

22 Radujte sa, keď vás budú nenávidieť, vylučovať spomedzi seba, potupovať a hanobiť vaše mená preto, že sa hlásite k Synovi človeka.

23 Tešte sa a jasajte od radosti, kedykoľvek sa to bude diať, lebo vás v nebi čaká veľká odmena: veď tak isto zaobchádzali ich predkovia s prorokmi.

24 Ale beda vám, bohatí, lebo vy už tu na zemi máte svoje potešenie.

25 Beda vám, ktorí sa cítite nasýtení, lebo raz budete trpieť hladom. Beda vám, ktorí sa ľahkomyselne smejete, lebo raz budete trpko nariekať.

26 A beda vám, ak vás všetci vychvalujú, veď kedysi sa ich otcovia rovnako správali k falošným prorokom.“

Láska k nepriateľom

27 „Ale vám, ktorí ma počúvate, radím: Milujte svojich nepriateľov. Robte dobre tým, ktorí vás nenávidia.

28 Žehnajte tých, ktorí vás preklínajú, a proste o Božie požehnanie pre tých, ktorí vám krivdia.

29 Ak ťa niekto udrie po líci, nastav mu aj druhé. Ak od teba niekto žiada košelu, daj mu aj kabát.

³⁰ Každému, kto ťa o niečo prosí, daj, a ak si niekto vzal, čo patrí tebe, nevymáhaj to naspäť.

³¹ Správajte sa k ľuďom tak, ako chcete, aby sa oni správali k vám.

³² Aké uznanie by ste chceli za to, že budete prejavovať lásku iba tým, ktorí milujú vás? To robia aj bezbožníci.

³³ Akú odmenu by ste chceli za to, že budete robiť dobre len tým, ktorí robia dobre vám? To isté predsa robia aj bezbožníci.

³⁴ A akú by ste mali zásluhu, ak by ste požičiavali iba tým, o ktorých viete, že vám to vždy vrátia? Veď aj bezbožní ľudia požičiavajú s tým, že sa im to ľudia vrátia.

³⁵ Vy však konajte inak. Milujte svojich nepriateľov. Robte im dobre! Požičiavajte a nevymáhajte naspäť. Veď je pre vás pripravená bohatá odmena a budete deťmi Boha Najvyššieho. Boh je totiž dobrý aj k ľuďom nevďačným a zlým.

³⁶ Buďte teda milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec.“

O posudzovaní

³⁷ „Nesúďte a nebudete súdení. Nikoho neodsudzujte a ani vy nebudete odsúdení. Odpúšťajte a aj vám bude odpustené.

³⁸ Dávajte ochotne a aj Boh vás zahrnie svojimi darmi. Váš dar sa vám vráti dobre utlačenou, utrasenou, vrchovatou mierou. Lebo akou mierou dávate vy – malou či veľkou – takou bude namerané aj vám.“

³⁹ Ježiš im povedal aj prirovnanie: „Čo sa stane, ak slepý vedie slepého? Vari nespadnú obaja do jamy?

⁴⁰ Žiak nie je väčší ako jeho učiteľ. Ale ak na seba pracuje, môže sa mu vyrovnáť.

⁴¹ Prečo sa staráš o smietku v oku svojho brata, ale brvno vo vlastnom oku si si nevšimol?

⁴² Ako sa opovážiš povedať: ‚Brat môj, dovoľ, nech ti vyberiem smietku z oka‘, a pritom brvno vo vlastnom oku nevidíš? Pokrytec, najprv odstráň brvno z vlastného oka, a až potom budeš môcť dobre vidieť, ako odstrániť triesku z oka svojho brata.“

Strom a ovocie

⁴³ „Dobre zaštepený strom nerodí plané ovocie a planý strom nemôže rodiť ušľachtilé ovocie.

⁴⁴ Každý strom sa pozná podľa ovocia. Veď z bodliakov sa neoberajú figy ani z trnia hrozno.

⁴⁵ Dobrý človek rozdáva z dobrého pokladu svojho srdca dobré veci. Zlý človek má srdce plné zla, šíri iba zlo. Lebo jeho ústa hovoria iba to, čím je preplnené jeho srdce.“

Dvaja stavitelia

⁴⁶ „Prečo ma stále oslovujete: ‚Pane, Pane‘, ale nerobíte to, čo vám hovorím?

⁴⁷ Každý, kto prichádza ku mne, počúva, čo hovorím, a podľa toho aj koná,

⁴⁸ podobá sa človeku, ktorý staval dom. Kopal hlboko a základy položil na skale. Keď sa prihnala povodeň a vody sa zapreli do domu, nepohol sa, lebo mal pevné základy.

⁴⁹ Ale ten, kto počúva moje slová, no nežije podľa nich, podobá sa človeku, ktorý si postavil dom bez základov. Keď sa prihnala povodeň, dom sa zrútil a zostali z neho iba ruiny.“

7

Uzdravenie stotníkovho sluhu

¹ Keď to všetko povedal poslucháčom, vrátil sa späť do Kafarnauma.

² Tam mal istý rímsky dôstojník sluhu, ktorého si veľmi vážil, a ten na smrť ochorel.

³ Keď sa dôstojník dopyčul o Ježišovi, poslal k nemu židovských starších s prosbou, aby prišiel a uzdravil mu sluhu.

⁴ Tí sa pobrali k Ježišovi a naliehavo ho prosili: „Zaslúži si, aby si mu pomohol.“

⁵ Má rád náš národ, ba dal nám postaviť aj synagógu.“

⁶ Ježiš šiel s nimi. A keď už bol neďaleko dôstojníkovho domu, ten poslal k nemu svojich priateľov s odkazom: „Pane, neobťažuj sa, nie som hoden, aby si vstúpil pod moju strechu.“

⁷ Preto som sa ani neodvážil prísť za tebou osobne. No stačí, ak povieš slovo, a môj sluha určite vyzdravie.

⁸ Veď aj ja sa musím podriaďovať rozkazom svojich veliteľov a sám dávam príkazy vojakom. Ak niektorému poviem: ‚Chod!‘, tak ide, a ak rozkážem inému: ‚Príď!‘, tak príde. A ak poviem svojmu sluhovi: ‚Urob to!‘, tak to urobí!“

⁹ Keď to Ježiš počul, bol veľmi prekvapený. Obrátil sa k zástupu, ktorý ho sprevádzal, a povedal: „Vravím vám, že v celom izraelskom národe som nestretol človeka, ktorý by mal takú veľkú vieru!“

¹⁰ Keď sa dôstojníkovi poslovia vrátili domov, našli sluhu zdravého.

Ježiš vráti život chlapcovi z Naimu

¹¹ Hneď nato sa Ježiš pobral do mesta Naim. Šli s ním jeho učeníci a veľký zástup ľudí.

¹² Keď prišli až k mestskej bráne, stretli pohrebný sprievod. Pochovávali jediného syna istej vdovy. Spreádzalo ju mnoho ľudí z mesta.

¹³ Keď ju Pán videl, prišlo mu jej ľúto a povedal: „Neplač!“

¹⁴ Potom pristúpil bližšie k márom, dotkol sa ich a tí, čo ich niesli, zastali. Ježiš povedal: „Chlapec, vravím ti, vstaň!“

¹⁵ Ten, čo bol mŕtvy, sa zrazu posadil a začal sa zhovárať s ľuďmi okolo. Tak Ježiš vrátil matke syna.

¹⁶ Všetkých naplnila veľká bázeň a zvelebovali a oslavovali Boha: „Prišiel k nám veľký prorok! Boh navštívil svoj ľud!“

¹⁷ Správa o tejto udalosti sa rozniesla po celom Judsku i po celom okolí.

Ježiš a Ján Krstiteľ

¹⁸ Správy o všetkom, čo Ježiš robil, priniesli Jánovi jeho učeníci. Dvoch z nich si Ján zavolať

¹⁹ a poslal ich k Ježišovi s otázkou: „Si naozaj Mesiáš, ktorý mal prísť, alebo máme čakať niekoho iného?“

²⁰ Keď prišli za Ježišom, povedali mu: „Ján Krstiteľ nás poslal, aby sme sa ťa opýtali, či si naozaj Mesiáš, ktorý mal prísť, alebo máme čakať niekoho iného?“

²¹ Práve, keď tam boli, Ježiš uzdravil mnohých trpiacich – chorých, posadnutých zlými duchmi a mnohým slepým vrátil zrak.

²² Odpovedal im: „Chodte a povedzte Jánovi, čo ste videli a čo ste počuli: slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú uzdravení, hluchí počujú, mŕtvi sa prebúdzajú k životu a chudobným sa zvestuje radostná správa.

²³ Šťastný je ten, kto mi dôveruje.“

Ježišovo svedectvo o Jánovi

²⁴ Keď Jánovi poslovia odišli, začal Ježiš rozprávať o Jánovi zástupom: „Keď ste šli na judskú púšť, čo ste chceli obdivovať? Trstinu kolísanú vetrom?

²⁵ Alebo ste chceli vidieť človeka oblečeného do drahých šiat? Ale veď tí žijú v prepychu v kráľovských palácoch.

²⁶ Alebo ste chceli počuť proroka? Áno, poznali ste ešte niekoho väčšieho ako proroka.

²⁷ Ján je ten, o ktorom prorok Malachiáš napísal: ‚Posielam svojho posla pred tebou, aby ti pripravil cestu.‘

²⁸ Vedzte, že medzi všetkými ľuďmi, ktorí sa kedy narodili, niet nikoho, kto by prevyšoval Jána Krstiteľa, a predsa i ten najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on.“

²⁹ Všetci, ktorí počuli Jána kázať – a boli medzi nimi aj ľudia pochybnej povesti – nechali sa od neho pokrstiť. Tým uznali, že spôsob, akým Boh koná, je správny.

³⁰ Farizeji a učitelia Zákona však Jánov krst odmietli, lebo nepochopili, že aj oni potrebujú Božie odpustenie.

³¹ Ježiš pokračoval: „Ku komu mám prirovnať ľudí ako vy? Komu sa podobajú?

³² Sú ako deti, ktoré sa hrajú na námestí chvíľu na svadbu, chvíľu na pohreb a vzájomne si vyčítajú: ‚Pískali sme vám, ale netancovali ste.‘
‚A my sme vám zasa smutne spievali, a neplakali ste.‘

³³ Keď prišiel Ján Krstiteľ, nejedol chleba a nepil víno a vraveli, že je posadnutý,

³⁴ ale keď prišiel Syn človeka, ktorý je a pije, vravíte pohrdavo: ‚Pozrite sa na toho nenažranca a opilca, ktorý sa priatelí so zdieračmi a kadejakou spodinou.‘

³⁵ Dokonalosť Božej múdrosti dokážu tí, čo sa ňou nechajú viesť.“

Hriešnica vo farizejovom dome

³⁶ Jeden z farizejov pozval Ježiša na obed. Ježiš pozvanie prijal a stoloval s ním.

³⁷ V tom meste žila žena veľmi zlej povesti. Keď sa dozvedela, že Ježiš je na návšteve u farizeja Šimona, priniesla alabastrovú nádobku so vzácnym vonným olejom.

³⁸ S plačom pristúpila odzadu k jeho nohám, zmáčala ich slzami, utierala svojimi vlasmi, bozkávala a natierala olejom.

³⁹ Keď to videl hostiteľ, povedal si v duchu: „Keby to bol prorok, vedel by, že tá žena je veľká hriešnica a nedovoliť by, aby sa ho čo i len dotkla.“

⁴⁰ V tom ho Ježiš oslovil: „Rád by som sa ťa, Šimon, na niečo spýtal.“ – „Prosím, len vrav,“ povedal Šimon.

⁴¹ „Jeden z veriteľov mal dvoch dlžníkov. Prvý mu bol dlžný päťsto denárov, druhý päťdesiat.

⁴² Keďže ani jeden nemal z čoho dlžobu zaplatiť, odpustil obidvom. Čo myslíš, ktorý z tých dvoch ho bude mať radšej?“ –

⁴³ „Myslím, že ten, ktorému viac odpustil,“ odpovedal Šimon. „Správne uvažuješ,“ odpovedal Ježiš.

⁴⁴ Potom ukázal na ženu pri svojich nohách a povedal Šimonovi: „Pozri na tú ženu. Keď som prišiel do tvojho domu, nedoniesol si vodu na umytie nôh, ako je zvykom. Táto žena mi ich však umyla svojimi slzami a poutierala vlastnými vlasmi.

⁴⁵ Na uvítanie si ma nebozkal, ale táto žena mi neprestáva bozkávať nohy.

⁴⁶ Nepotrel si mi hlavu olejom, ale ona mi vzácnym olejom natierala nohy.

⁴⁷ Veľká láska, ktorú mi táto žena prejavila, je dôkazom, že jej bolo odpustených mnoho hriechov. Ten, kto si neuvedomuje potrebu Božieho odpustenia, ten vie prejaviť len veľmi málo lásky.“

⁴⁸ Ježiš potom povedal žene: „Tvoje hriechy sú odpustené.“

⁴⁹ Ľudia, ktorí boli na hostine, si v duchu vraveli: „Kto si myslí, že je, keď si trúfa odpúšťať hriechy!?“

⁵⁰ Ježiš však žene znovu povedal: „Boh ťa zachránil pre tvoju dôveru vo mňa. Môžeš ísť a Boží pokoj bude s tebou.“

8

Ženy v Ježišovom sprievode

¹ Ježiš potom chodil z mesta do mesta, z dediny do dediny a všade prinášal radostnú zvesť o Božom kráľovstve. Sprevádzalo ho jeho dvanásť učeníkov a

² niektoré ženy, ktoré zbavil démonov a uzdravil z rozličných chorôb. Boli to: Mária zvaná Magdaléna, z ktorej vyhnal sedem démonov;

³ Jana, žena Herodesovho správcu Chúzu; Zuzana a mnohé iné, ktoré sa o nich starali z vlastných prostriedkov.

Podobenstvo o rozsieváčovi

⁴ Keď sa raz okolo Ježiša zhromaždilo mnoho ľudí zo všetkých kútov, vyrozprával im toto podobenstvo:

⁵ „Roľník vyšiel na pole zasiať obilie. Ako rozsieval, niektoré zrnko padlo na cestu, kde ho buď pošliapali ľudia, alebo ho vyzobali vtáci.

⁶ Iné padlo do skalnatej pôdy, vyklíčilo, ale hneď uschlo, lebo nemalo dostatok vlahy.

⁷ Ďalšie padlo do trnia, ktoré ho prerástlo a udusilo.

⁸ Jedno však padlo do úrodnej pôdy, vyrástlo klíčilo a vyhnalo do plného klasu, v ktorom bolo až sto zrn.“ Keď dorozprával toto podobenstvo, povedal: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“

⁹ Neskôr sa ho učeníci spytovali, čo to podobenstvo znamená.

¹⁰ Odpovedal im: „Vám už Boh zjavil tajomstvá Božieho kráľovstva. Ostatným však hovorím v podobenstvách, aby boli nútení rozmýšľať. Oni však počúvajú, ale nerozumejú, pozerajú sa, ale nevidia.

¹¹ Zmysel tohto podobenstva je nasledovný:

¹² Zrno je Božie poslanstvo ľuďom. Cesta, na ktorú padajú prvé zrná, to sú tvrdé srdcia tých, čo počúvajú Božie slovo, ale potom príde diabol a vytrhne im ho zo srdca, aby neuverili a neboli zachránení.

¹³ Skalnatá pôda predstavuje tých, ktorí s radosťou prijímajú slovo, ale nedovolia, aby sa v nich zakorenilo a prinieslo úrodu. Veria, že Božie slovo je správne, no len čo prídu nejaké prekážky, odpadnú.

¹⁴ Zrno, čo spadlo do trnia, to sú tí, ktorí počúvajú Božie slovo a veria, ale ich vieru udusia starosti, honba za bohatstvom a užívaním života, takže neprinesú úžitok.

¹⁵ A napokon zrno v dobrej pôde sú tí, ktorí dychtivo počúvajú slovo, zachovávajú ho v dobrom a úprimnom srdci a prinášajú trvalý úžitok.“

Ako správne počúvať

¹⁶ „Nikto predsa nerozsvieti lampu, aby ju prikryl nádobou alebo strčil pod posteľ, ale postaví ju na svietnik, aby svietila všetkým v dome.

¹⁷ Všetko, čo je teraz skryté, sa raz dostane na svetlo a všetko, čo je ešte tajomné, bude raz zjavné.

¹⁸ Dbajte teda na to, ako počúvate. Lebo ten, kto žije podľa Božieho slova, bude mu rozumieť stále viac. Ale ten, kto podľa neho nežije, čoskoro prestane rozumieť aj to, čo mu je teraz jasné.“

Kto je Ježišova rodina?

19 Potom za ním prišla jeho matka a bratia, ale nemohli sa k nemu dostať pre zástup.

20 Ľudia mu oznámili: „Tvoja matka a bratia stoja vonku a chcú sa s tebou stretnúť.“

21 On im však odpovedal: „Moja matka a moji bratia sú tí, ktorí počúvajú Božie slovo a žijú podľa neho.“

Ježiš utíši búrku

22 Jedného dňa povedal Ježiš svojim učeníkom: „Preplavme sa na druhý breh jazera.“ Nastúpili teda spoločne do loďky

23 a odrazili od brehu. Kým sa plavili, Ježiš zaspal. Onedlho sa strhla veľká búrka s víchricou. Ocitli sa vo veľkom nebezpečenstve, lebo do loďky sa im začala naberať voda a hrozilo, že sa potopí.

24 Učeníci pristúpili k Ježišovi a budili ho: „Učiteľ! Učiteľ! Utopíme sa!“ Ježiš vstal, pohrozil vetru aj valiacim sa vlnám. Búrka utíchla a rozhostilo sa ticho.

25 Potom sa opýtal učeníkov: „Kde je vaša viera?“ Predesení sa čudovali a pýtali sa jeden druhého: „Kto to vlastne je, že dáva príkazy vetru i vode a poslúchajú ho?“

Uzdravenie posadnutého v Geraze

26 Pristáli na druhom brehu jazera oproti Galilei, v kraji Gerazénov.

27 Len čo Ježiš vystúpil z loďky, vyšiel mu oproti z mesta Gadary akýsi muž posadnutý démonmi. Už dlhý čas sa potuloval neoblečený a miesto domu spával v prázdnych hrobách vytesaných do skaly.

28 Keď zbadal Ježiša, zreval, hodil sa pred ním na kolená a kričal: „Čo odo mňa chceš, Ježišu, Syn najvyššieho Boha! Prosím ťa, nemuč ma!“

29 To povedal preto, lebo Ježiš prikázal nečistému duchu, aby vyšiel z toho človeka. Už dlho ho totiž ovládal, a hoci mal ruky aj nohy často spútané reťazami, putá popretrhal a démon ho hnal na pusté miesta.

30 Ježiš sa ho spýtal: „Aké meno ti dali?“ – „Légia,“ zaznela odpoveď. Bol totiž posadnutý mnohými zlými duchmi.

31 A tí prosíkali, aby ich Ježiš neposlal do bezodnej priepasti.

32 Na neďalekom svahu sa pásla veľká črieda sviň. Démoni ho požiadali, aby im dovolil vojsť do nich. Dovolil im to.

33 Ihneď opustili úbožiaka a vošli do sviň. Črieda sa splašila, hnala sa po strmom úbočí do jazera a utopila sa v ňom.

34 Keď pastieri videli, čo sa stalo, rozutekali sa a každému o tom v meste i po dedinách hovorili.

35 Ľudia sa prichádzali pozrieť, čo sa vlastne stalo. Prišli k Ježišovi a videli, ako mu pri nohách pokojne sedí muž, z ktorého vyšli démoni, oblečený a zdravý. To ich vydesilo.

36 Tí, čo boli svedkami tejto udalosti im totiž rozprávali, ako bol tento posadnutý človek uzdravený.

37 Zmocnila sa ich taká hrôza, že všetci, čo tam bývali, začali Ježiša prosiť, aby z ich kraja odišiel. A tak nastúpil do ložky, aby sa vrátil späť.

38 Muž, ktorého Ježiš vyslobodil z moci démonov, ho prosil, aby smel zostať s ním, ale

Ježiš ho poslal preč so slovami:

³⁹ „Vráť sa domov a rozprávaj všetkým, aký zázrak Boh urobil!“ Muž poslúchol, vrátil sa do mesta a všade rozprával, aké dobrodenie mu Ježiš vykonal.

Vzkriesenie Jairovej dcéry

⁴⁰ Na druhom brehu jazera ho srdečne uvítal zástup ľudí, ktorí ho tu čakali.

⁴¹ Bol medzi nimi aj predstavený židovskej synagógy Jairos. Padol Ježišovi k nohám a úpenlivo ho prosil, aby šiel do jeho domu,

⁴² lebo jeho jediná dcéra, ktorá mala iba dvanásť rokov, zomierala. Ježiš sa pobral s ním, ale zovšadiaľ sa tlačil zástup ľudí.

⁴³ Bola tam aj istá žena, ktorá už dvanásť rokov trpela krvácaním, a hoci minula na lekárov celý svoj majetok, ani jednému sa ju nepodarilo vyliečiť.

⁴⁴ Pristúpila k Ježišovi zozadu, dotkla sa okraja jeho plášt'a a v tej chvíli pocítila, že prestala krváčať.

⁴⁵ „Kto sa ma to dotkol?“ spýtal sa Ježiš. Keď sa nikto nechcel priznať, Peter namietol: „Majstre, veď pozri, koľko veľa je tu ľudí. Mohlo sa stať, že niekto do teba sotil.“

⁴⁶ Ale Ježiš odpovedal: „Niekto sa ma úmyselne dotkol a viem, že moja moc mu pomohla.“

⁴⁷ Keď žena videla, že sa to nedá utajiť, prišla celá rozochvená k Ježišovi, padla pred ním na kolená a pred všetkými sa priznala, prečo sa ho dotkla, aj ako bola hneď uzdravená.

48 „Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Môžeš pokojne odísť,“ povedal jej Ježiš.

49 Kým sa zhováral so ženou, priniesol ktosi z Jairovho domu správu: „Tvoja dcéra už zomrela, neobťažuj Majstra.“

50 Keď to Ježiš počul, povedal otcovi: „Neboj sa, dôveruj mi, a tvoja dcéra bude zachránená!“

51 Keď prišli k Jairovmu domu, nedovolil nikomu vojsť dnu. Vzal so sebou iba Petra, Jána, Jakuba a rodičov dievčatka.

52 Tam už všetci oplakávali mŕtvu a srdcervúco nariekali. Ježiš im povedal: „Neplačte, veď neumrela, iba spí.“

53 Do očí sa mu vysmiali, lebo vedeli, že je naozaj mŕtva.

54 Chytil ju za ruku a zvolal: „Dievčatko, vstaň!“

55 A ono hneď ožilo a vstalo. Povedal: „Dajte sa mu najesť!“

56 Rodičov sa zmocnil úžas, ale Ježiš im prikázal, aby nikomu nevraveli, čo sa stalo.

9

Vyslanie dvanástich

1 Ježiš si zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im silu a právomoc vyháňať všetkých démonov a liečiť choroby.

2 Potom ich poslal hlásať Božie kráľovstvo a uzdravovať chorých.

3 Povedal im: „Nič si neberte na cestu; ani palicu, ani tašku, ani chlieb, ani peniaze, ba ani odev na prezlečenie.“

⁴ Kde vám poskytnú prístrešie, tam bývajte, kým sa nepoberiete ďalej.

⁵ A ak vás niekde neprijmú, nevnučujte sa; odíďte a straste si pred nimi aj prach zo svojich nôh, aby ste ich tak varovali pred Božím hnevom.“

⁶ Učeníci sa vydali na cestu, chodili z dediny do dediny, všade prinášali radostnú zvesť o záchrane a uzdravovali chorých.

Herodesova neistota

⁷ Chýr o Ježišových zázrakoch sa dostal až do uší vladára Galiley Herodesa, ktorý nevedel, čo si o tom má myslieť. Niektorí totiž tvrdili, že to vstal z mŕtvych Ján Krstiteľ, ktorého dal Herodes popraviť.

⁸ Iní sa nazdávali, že sa znova zjavil prorok Eliáš, ďalší usudzovali, že vstal jeden z dávnych prorokov.

⁹ „Ja som predsa dal Jána sťať,“ vravel Herodes. „Kto len môže byť ten človek, o ktorom počúvam také zvláštne veci?“ Preto sa s ním veľmi túžil stretnúť.

Ježiš nasýti veľký zástup

¹⁰ Keď sa apoštoli vrátili, porozprávali Ježišovi všetko, čo robili. Utiahol sa s nimi do ústrania neďaleko mesta Betsaida.

¹¹ Len čo sa však ľudia dozvedeli, kam šiel, vybrali sa za ním. Ježiš ich prijal, znova im hovoril o Božom kráľovstve a uzdravoval tých, ktorí to potrebovali.

¹² Zvečerievalo sa. Prišli za ním dvanásť učeníci a pripomenuli mu: „Povedz ľuďom, aby si šli do

okolitých dediniek a osád nájsť nocľah a jedlo, lebo tu na tejto pustatine nič nezoženú.“

13 „Vy sa im postarajte o jedlo!“ povedal Ježiš učeníkom. „My?“ začudovali sa. „Veď máme iba päť chlebov a dve ryby. Alebo máme azda ísť a nakúpiť potravu pre celý tento zástup?“

14 Len mužov tam bolo asi päťtisíc.

15 „Usadte všetkých na zem do skupín asi po päťdesiatich,“ rozkázal učeníkom. Urobili podľa jeho pokynu.

16 Potom vzal tých päť chlebov a dve ryby, uprel zrak k nebu a poďakoval za ne Bohu. Rozlamoval chleby a podával učeníkom, aby ich roznášali ľuďom.

17 Všetci sa dosýta najedli a ešte sa nazbieralo aj dvanásť košov zvyškov.

Petrovo vyznanie a prvá predpoveď utrpenia

18 Raz, keď sa Ježiš v súkromí modlil, opýtal sa učeníkov: „Za koho ma ľudia pokladajú?“

19 „Niektorí za Jána Krstiteľa,“ odpovedali mu, „iní za Eliáša, ďalší vravia, že to vstal z mŕtvych jeden z dávnych prorokov.“

20 „A vy? Kto som podľa vás?“ spýtal sa ich priamo. „Ty si Bohom zaslúbený Mesiáš,“ odpovedal Peter.

21 Ježiš im však prikázal, aby o tom nikomu nehovorili,

22 a dodal: „Syn človeka musí veľa trpieť. Židovskí vodcovia, veľkňazi a učители Zákona ho odsúdia, zabijú, ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

²³ Potom povedal aj ostatným: „Kto ma chce nasledovať, nech prestane myslieť na seba, deň čo deň nech nesie svoj kríž a ide za mnou.

²⁴ Každý, kto by chcel zachrániť svoj život, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, získa ho.

²⁵ Veď čo by mal človek z toho, keby získal hoc aj celý svet, ale svoj život premrhal alebo ho stratil?

²⁶ Kto ma odmieta a hanbí sa za mňa i za moje slová, toho raz odmietne aj Syn človeka, keď príde v sprievode anjelov vo svojej sláve a v sláve Otcovej.

²⁷ A niektorí z vás ešte za svojho života uvidia moc Božieho kráľovstva.“

Ježiš vo svojej sláve

²⁸ Asi týždeň po tomto rozhovore vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a Jána a vystúpil na vrch modliť sa.

²⁹ Pri modlitbe sa zmenil výraz jeho tváre a jeho oblečenie sa stalo žiarivo bielym.

³⁰ Potom sa s ním začali zhovárať dvaja muži – Mojžiš a Eliáš,

³¹ ktorí sa im zjavili v žiarivej nádhere. Rozprávali sa s Ježišom o jeho odchode, ktorý ho čaká v Jeruzaleme.

³² Petra a jeho druhov zmáhala únava, ale keď nakoniec premožli spánok, uvideli Ježiša žiariaceho nebeským jasom a vedľa neho tých dvoch mužov.

³³ Keď Mojžiš a Eliáš od Ježiša odchádzali, Peter celý zmätený, zvolal: „Majstre, to je dobre, že sme tu! Postavme tu tri stany: tebe, Mojžišovi a Eliášovi.“

³⁴ Kým to dopovedal, všetkých obkolesil oblak. Učeníci sa vydesili.

³⁵ Z oblaku sa však ozval hlas: „Toto je môj vyvolený Syn, toho poslúchajte!“

³⁶ Keď hlas doznel, Ježiš zostal sám so svojimi učeníkmi. V tých dňoch však učeníci nikomu nehovorili o tom, čo na vrchu prežili.

Uzdravenie posadnutého chlapca

³⁷ Keď na druhý deň zostúpili z vrchu, vyšiel im oproti veľký zástup ľudí.

³⁸ Z davu vykrikol akýsi muž: „Majstre, prosím ťa, ujmi sa môjho syna. Je to moje jediné dieťa.“

³⁹ Často ho ovládne démon a lomcuje ním tak, že syn kričí a ústa sa mu spenia. Záchvat trvá dlho a veľmi ho vyčerpáva.

⁴⁰ Prosil som tvojich učeníkov, aby mi syna uzdravili, ale nemohli.“

⁴¹ Ježiš pokarhal učeníkov: „Ach, vy obmedzení a neveriaci ľudia! Dokedy mám byť ešte s vami a znášať vás?“ Potom tomu mužovi povedal: „Priveď mi sem syna!“

⁴² Ako sa chlapec blížil k Ježišovi, démon ho hodil na zem a zmietal ním. Ježiš vyhnal démona a chlapca uzdravil. Tak Ježiš vrátil otcovi jeho syna.

⁴³ Všetci žasli nad veľkým prejavom Božej moci.

Ježiš druhý raz predpovedá svoje utrpenie

Kým sa všetci nadchýnali zázrakmi, ktoré Ježiš urobil, vravel svojim učeníkom:

⁴⁴ „Počúvajte ma a dobre si pamätajte tieto slová: Syn človeka má byť vydaný do rúk ľudí.“

45 Učenci však jeho slovám nerozumeli. Ich myseľ bola totiž zastretá a nemali ani odvahu opýtať sa, čo má Ježiš na mysli.

Spor o prvenstvo

46 Potom sa začali dohadovať, kto z nich je najdôležitejší.

47 Ježiš vedel, o čom premýšľajú, a preto pred nich postavil dieťa

48 a povedal: „Kto prijíma čo i len jedného zdanlivo nedôležitého človeka, ako je toto dieťa, v mojom mene, mňa prijíma. A kto mňa prijíma, prijíma aj toho, ktorý ma poslal. Ten najbezvýznamnejší medzi vami je v Božích očiach najdôležitejší.“

49 Vtedy pristúpil k nemu Ján a povedal mu: „Majstre, videli sme človeka, ktorý v tvojom mene vyháňal démonov. Usilovali sme sa mu v tom zabrániť, lebo nepatrí medzi nás.“

50 Ježiš namietol: „Nebráňte mu! Veď kto nie je proti vám, je s vami.“

51 Keď sa priblížil čas, v ktorom sa mal Ježiš vrátiť hore do neba, rozhodol sa ísť do Jeruzalema.

52 Jedného dňa poslal poslov do samaritánskej dediny, aby tam zohnali nocľah.

53 Ale neprijali ho, lebo mal namierené do Jeruzalema.

54 Jakuba a Jána to rozhnevalo a povedali: „Majstre, máme na nich privolať oheň z neba ako kedysi Eliáš? Nech tá dedina zhorí!“

⁵⁵ Ale Ježiš sa k nim obrátil a pokarhal ich. (Potom im povedal: „Vravíte, akoby ste ani neboli moji učeníci.

⁵⁶ Syn človeka predsa neprišiel ľudí zahubiť, ale zachrániť.“) A tak sa pobrali do inej dediny.

Nasledovanie Krista

⁵⁷ Ako sa uberali cestou, ktosi mu povedal: „Pôjdem za tebou všade, kamkoľvek pôjdeš.“

⁵⁸ No Ježiš mu odpovedal: „Líšky majú svoje nory a vtáci svoje hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.“

⁵⁹ Iného muža vyzval: „Pod' za mnou!“ Ale ten váhal a vyhovárал sa: „Dovoľ mi, aby som najprv pochoval otca.“

⁶⁰ Ježiš mu odpovedal: „Nech tí, čo sú mŕtvi, pochovajú svojich mŕtvych. Ty choď a hovor ľuďom o Božom kráľovstve.“

⁶¹ Iný mu zase povedal: „Budem ťa nasledovať, ale najprv mi dovoľ, aby som sa rozlúčil so svojou rodinou.“

⁶² Ježiš mu povedal: „Ak chce oráč vyorať brázdu, nesmie sa obracať naspäť. Kto nie je ochotný ísť hneď, nie je súci pre Božie kráľovstvo.“

10

Ježiš posiela svojich pomocníkov

¹ Ježiš si potom vyvolil ešte sedemdesiatich dvoch iných učeníkov a poslal ich po dvoch do každého mesta a dediny, ktoré mienil navštíviť.

² Pred odchodom im povedal: „Proste Pána žatvy, aby vám poslal na pomoc viacerých

žencov, lebo pole, ktoré treba zožať, je obrovské a pracovníkov je málo.

³ Chodte! Posielam vás ako ovce medzi vlkov.

⁴ Neberte si so sebou peniaze, ani tašku, ani obuv! A cestou sa nezdržiavajte!

⁵ Keď vojdete do niektorého domu, najprv im zaželajte: „Pokoj tomuto domu!“

⁶ Ak vás prijmú v pokoji, pokoj sa usídli v tom dome. No ak vás odmietnu, pokoj zostane vám.

⁷ Tam, kde vás prijmú, zdržte sa a prijmite ich pohostinstvo, lebo pracovník má právo na svoju mzdu. Neprechádzajte z domu do domu.

⁸ Ak vás prijmú v niektorom meste: prijmite, čím vás ponúknu,

⁹ uzdravujte chorých a hlásajte: „Božie kráľovstvo je celkom blízko vás.“

¹⁰ Ale ak vás v niektorom meste neprijmú, vyjdite do jeho ulíc a rozhláste:

¹¹ „Vytriasame na vás ešte aj prach zo svojich nôh. Vezmite však na vedomie, že aj k vám prichádza Božie kráľovstvo.“

¹² Hovorím vám, že v deň Božieho súdu bude obyvateľom Sodomy ľahšie než tomuto mestu.“

Beda neveriacim mestám

¹³ Potom Ježiš začal hovoriť o galilejských mestách, kde mnohí v neho neuverili: „Beda ti, Korazim! Beda ti, Betsaida! Keby sa v pohanských mestách Týre a Sidone stali také zázraky ako u vás, ich obyvatelia by už dávno robili pokánie a prejavili by najhlbšiu lútosť nad svojimi vinami.“

14 A tak Týru a Sidonu bude v deň posledného súdu ľahšie ako vám.

15 A čo mám povedať o vás, obyvatelia Kafarnauma? Myslíte si, že Boh vás vyvýši až po samé nebo? Zrútite sa do priepasti večného zahynutia!“

16 Potom povedal svojim učeníkom: „Kto vás počúva, mňa počúva. Kto však vás odmieta, mňa odmieta, a tým odmieta toho, ktorý ma poslal.“

Návrat učeníkov

17 Neskôr sa tí sedemdesiati dvaja učeníci vrátili s radostnými správami: „Pane, aj démoni sa nám podrobujú, keď vyslovíme tvoje meno!“

18 Odpovedal im: „Áno, videl som satana padať z neba ako blesk!

19 Dal som vám moc potláčať moc tohto nepriateľa, šliapať po hadoch a škorpiónoch. Nebojte sa, nič vám nemôže ublížiť.

20 No neradujte sa príliš z toho, že sa vám podrobujú mocnosti zla, radujte sa predovšetkým z toho, že vaše mená sú zapísané v nebesiach.“

Ježiš velebí otca

21 V tej chvíli naplnil Duch Svätý Ježiša veľkou radosťou a povedal: „Velebím ťa, Otče, Pán neba aj zeme, že si schoval tieto pravdy pred vzdelanými a múdrymi tohto sveta a zjavil si ich tým, ktorí sú ako deti. Áno, ďakujem ti, Otče, lebo tak sa ti to páči.“

22 Ježiš potom povedal zástupu: „Môj Otec mi všetko zveril do rúk. Nik iný nevie, kým Syn skutočne je, okrem môjho Otca. Ani Otca

nepozná nikto, iba Syn, a ten, komu sa to Syn rozhodne zjaviť.“

²³ Potom sa obrátil k svojim dvanástim učeníkom a povedal im: „Radujte sa, že všetko smiete vidieť na vlastné oči.

²⁴ Mnohí proroci a králi túžili vidieť, čo vy vidíte, ale nevideli; ako aj počuť, čo vy počujete, ale nepočuli.“

Najväčšie prikázanie

²⁵ Jeden zo znalcov Zákona chcel vyskúšať Ježiša a spýtal sa ho: „Majstre, čo mám robiť, aby som zdedil večný život?“

²⁶ Ježiš mu odpovedal otázkou: „Čo o tom hovorí Mojžišov zákon? Čo tam čítaš?“

²⁷ Znalec mu zacitoval slová zo Zákona: „Miluj Pána, svojho Boha, z celého srdca, z celej duše, celou silou i celou svojou myslou a svojho bližneho miluj tak, ako miluješ seba samého!“

²⁸ „Správne,“ povedal Ježiš. „Konaj tak a budeš žiť.“

²⁹ Keďže znalec podľa toho nežil, hľadal výhovorku, ktorou by ospravedlnil svoje konanie. Opýtal sa preto Ježiša: „Ale kto je môj bližný?“

Milosrdný Samaritán

³⁰ Nato mu Ježiš vyrozprával tento príbeh: „Istý muž sa uberal z Jeruzalema dolu do Jericha. Cestou ho prepadli banditi, ukradli mu šaty aj peniaze, zbili ho a polomŕtveho nechali ležať pri ceste.

³¹ Náhodou šiel tadiaľ kňaz, ale keď ho videl, radšej ho obišiel.

³² Potom šiel tadiaľ aj nejaký Levita. Ale keď zbadal toho muža, aj on radšej prešiel na druhú stranu cesty.

³³ Napokon šiel po tej ceste aj Samaritán. Keď videl zraneného, prišlo mu ho nesmierne ľúto.

³⁴ Pristúpil k nemu, ošetril mu rany olejom a vínom, obviazal mu ich, vysadil na svojho oslíka, zaviezol do hostinca a tam sa oňho staral.

³⁵ Na druhý deň dal hostinskému dva denáre a poprosil ho: „Postaraj sa oňho, a ak ťa to bude stáť viac, doplatím ti, keď sa budem vracat’.“

³⁶ „Čo myslíš,“ spýtal sa Ježiš, „ktorý z tých troch mužov bol skutočným bližným tomu úbožiakovi, čo ho prepadli banditi?“

³⁷ Znalec odpovedal: „Ten, čo mu pomohol.“ „Tak teraz choď a konaj podobne,“ povedal mu Ježiš.

Mária a Marta

³⁸ Ježiš s učeníkmi pokračovali v ceste do Jeruzalema. V jednej dedine ho pozvala do svojho domu žena, ktorá sa volala Marta.

³⁹ Jej sestra Mária si sadla na zem a pozorne počúvala Ježišove slová.

⁴⁰ Marta mala zatiaľ plné ruky práce s prípravou pohostenia. O chvíľu prišla k Ježišovi a vyčítavo mu povedala: „Pane, nezdá sa ti to nesprávne, že moja sestra si tu nečinne sedí a všetku prácu necháva na mňa? Povedz jej, aby mi pomohla!“

⁴¹ Ale Ježiš jej povedal: „Marta, Marta, trápiš sa a znepokojuješ pre mnohé nepodstatné veci.

42 A pritom len jedno je potrebné. Mária si zvolila správne, vybrala si to, čo jej nikto nevezme.“

11

Pán učí modliť sa

1 Raz sa Ježiš opäť modlil v ústraní. Keď skončil, poprosil ho jeden z učeníkov: „Pane, nauč nás, ako sa máme modliť. Veď aj Ján to učil svojich učeníkov.“

2 Ježiš mu povedal: „Keď sa modlíte, hovorte: ‚Otče, nech je vzdaná úcta a česť tvojmu menu. Nech príde tvoje kráľovstvo.‘

3 Dávaj nám chlieb na každý deň

4 a odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame každému, kto sa previňuje voči nám. A nedovoľ, aby sme podľahli pokušeniu.‘“

Podobenstvo o neodbytnom priateľovi

5 Potom ešte doložil: „Predstavte si, že niekto z vás má priateľa a o polnoci zaklope uňho so žiadosťou: ‚Prosím ťa, požičaj mi tri chleby.‘

6 Dostal som nečakanú návštevu a nemám ju čím pohostiť.‘

7 Priateľ neotvorí a namrzene odpovie: ‚Daj mi pokoj! Nevidíš, že je už zamknuté? Všetci sme už v posteli a deti spia. Nebudem predsa vstávať, aby som ti dal chlieb.‘

8 Poviem vám: aj keď najprv odmietne vstať, hoci je to jeho priateľ, napokon mu predsa vyhovie, lebo sa nedal odbiť a naliehavo prosil.

9 Preto vám hovorím: Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa vám!

10 Lebo kto prosí, dostane, kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvorí.

11 Je azda medzi vami taký otec, ktorý by dal svojmu synovi kameň, keby prosil o chlieb, alebo by mu dal hada, keby prosil o rybu?

12 Alebo by mu dal škorpióna namiesto vajca?

13 Ak teda vy, hoci ste zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá váš nebeský Otec Svätého Ducha tým, čo ho o to prosia.“

Ježiš a Belzebul

14 Raz Ježiš vyhnal zlého ducha z nemého človeka. Keď ľudia počuli, že nemý hovorí, čudovali sa.

15 Niektorí však namietali: „To mu Belzebul, knieža démonov, prepožičal moc, preto ho zlí duchovia poslúchajú.“

16 Iní pochybovačne žiadali, aby urobil znamenie z neba, ktorým by potvrdil, že ho poslal Boh.

17 Ale on poznal ich myšlienky, a preto povedal: „Kráľovstvu, ktoré je vnútorne rozdelené, a v ktorom ľudia proti sebe bojujú, hrozí zánik. A podobne rodine, v ktorej vládne zvada a hádky.

18 Ak by teda satan bojoval sám proti sebe, ako môže obstáť jeho kráľovstvo?

19 Ak som ja dostal moc od Belzebula, od koho ju dostali vaši žiaci? Veď tiež vyhánajú démonov! Oni sami dokážu, že sa mýlite.

20 Ale ak vyhánam démonov Božou mocou, to je dôkaz, že k vám prišlo Božie kráľovstvo.

21 Ak svoj dom stráži silný, dobre ozbrojený muž, nemusí sa báť o svoj majetok.

²² Ale ak ho napadne niekto silnejší a premôže ho, odníme mu zbraň, na ktorú sa spoliehal a zmocní sa jeho majetku.

²³ Kto nie je so mnou, je proti mne, a kto nezhrmažďuje so mnou, rozptyľuje.“

Návrat nečistého ducha

²⁴ „Keď je z človeka vyhnaný nečistý duch, blúdi po suchých, vyprahnutých miestach a hľadá, kam by sa utiahol. Ak také miesto nenájde, povie si: ‚Vrátim sa, odkiaľ som vyšiel.‘

²⁵ Keď sa tam vráti, zistí, že jeho príbytok je uprataný a vyzdobený.

²⁶ Ide teda, nájde sedem iných duchov, horších, ako je sám, vojdú dnu a usídlia sa tam. Taký človek je na tom horšie ako predtým.“

²⁷ Pri tých slovách akási žena zo zástupu nahlas zvolala: „Šťastná je žena, ktorá ťa porodila a odchovala!“

²⁸ Ježiš jej však na to povedal: „Ešte šťastnejší sú tí, ktorí počujú Božie slovo a žijú podľa neho.“

Jonášovo znamenie

²⁹ Obklopoval ho čoraz väčší zástup a tak začal kázať: „Len bezbožní ľudia si vyžadujú zázračné dôkazy, že ma poslal Boh. Ale nedostanú iné znamenie, iba znamenie Jonášovo.

³⁰ Tak ako bol Jonáš znamením pre obyvateľov Ninive, tak bude aj Syn človeka znamením tomuto ľudu.

³¹ Kráľovná z juhu vystúpi na súde a odsúdi týchto ľudí, lebo sama neváhala podniknúť dlhú cestu, aby poznala Šalamúnovu múdrosť, a tu je predsa niekto omnoho väčší ako Šalamún.

³² A podobne aj obyvatelia Ninive vystúpia na súde proti týmto ľuďom a odsúdia ich, lebo oni olutovali svoje činy, keď počúvali Jonáša, a tu je predsa niekto väčší, ako bol Jonáš.“

Príklady o svetle

³³ „Nikto predsa nerozsvieti lampu, aby ju prikryl nádobou alebo strčil pod posteľ, ale postaví ju na stôl, aby svietila všetkým v dome.

³⁴ Oči sú pre teba ako lampa, ktorá dáva svetlo. Ak je tvoje oko čisté, tvoj život bude naplnený svetlom, ale ak sa zakalí, bude aj celé tvoje telo v tme.

³⁵ Dbaj teda, aby nič nebránilo prenikaniu svetla, a aby ničím nebolo zatienené. Ak bude tvoje vnútro naplnené svetlom a nebude v tebe nijaký tmavý kút,

³⁶ vtedy aj celý tvoj život bude plný svetla, akoby ťa svetlo prežiarilo svojím jasom.“

Tvrde slová pokrytcom

³⁷ Keď dohodovil, pozval ho jeden z farizejov k sebe na obed. Ježiš prišiel a sadol si za stôl.

³⁸ Vynechal obradné umývanie rúk pred jedlom, čo farizeja nemilo prekvapilo.

³⁹ Ježiš mu povedal: „Vy farizeji umývate všetko iba zvonka, ale na vnútro nedbáte, vnútri ste plní chamtivosti a zloby.

⁴⁰ Zaslepenci! Či ten, ktorý stvoril vonkajšok, nestvoril aj to, čo je vo vnútri?

⁴¹ Či štedrosť nie je najlepším dôkazom vašej čistoty?

⁴² Beda vám, farizeji, ktorí starostlivo dbáte, aby ste dávali desiatu čiastku z mäty, ruty či iných

bylín, ale zabúdate na spravodlivosť a lásku, ktorú žiada Boh. Na tom vám malo záležať, desiatky sú samozrejmosťou.

⁴³ Beda vám, farizeji! Radi vyhľadávate čestné miesta v synagógach a vyžadujete, aby vás ľudia na ulici úctivo zdravili.

⁴⁴ Beda vám! Ste ako zabudnuté hroby, po ktorých ľudia chodia a nevedia, aká nečistota sa v nich skrýva.“

⁴⁵ Nato mu jeden z učiteľov Zákona povedal: „Učiteľ, to, čo hovoríš, nás uráža!“

⁴⁶ Ježiš mu na to povedal: „Beda aj vám, učiteľom Zákona! Uvaľujete na ľudí bremená, ktoré nevládsu uniesť, ale sami pre nich nie ste ochotní ani len prstom pohnúť, aby ste im pomohli.

⁴⁷ Beda vám! Staviate pomníky prorokom, ktorých zabili vaši otcovia.

⁴⁸ Nijako sa od svojich predkov nelíšite – čo hovoria proroci vás nezaujímajú.

⁴⁹ Boh vo svojej prozreteľnosti povedal: ‚Pošlem k nim prorokov a poslov, ale oni niektorých zabijú a ostatných budú prenasledovať.‘

⁵⁰ Preto na vašu hlavu padne vina za preliatu krv všetkých božích mužov

⁵¹ od Ábela až po Zachariáša, ktorý zahynul medzi oltárom a svätyňou. Hovorím vám, že aj vy budete braní na zodpovednosť za to, čo sa stalo.

⁵² Beda vám, učiteľia Zákona! Privlastnili ste si kľúč, ktorým sa dajú otvoriť dvere pravého poznania. Sami ste nevošli, a tým, ktorí chceli vojsť, ste zabránili.“

⁵³ Tieto slová strašne popudili farizejov a učiteľov Zákona,
⁵⁴ začali doňho dorážať a klásť mu zákerné otázky, aby ho mohli pre nejaký výrok obžalovať.

12

Ježiš sa obracia k zástupom

¹ Medzitým sa okolo neho zhromaždili neprehľadné zástupy, dobre že sa navzájom nepošliapali. Ježiš však najprv prehovoril k svojim učeníkom: „Dajte si pozor na pokrytectvo farizejov. Je ako kvas, ktorý ľahko prenikne celým cestom.

² Nič sa nedá navždy zatajiť, aby sa raz neodhalilo, a nič nie je natoľko utajené, aby raz nevyšlo najavo.

³ Všetko, čo ste povedali potme, bude hovorené vo svetle. A čo ste si šepkali za zatvorenými dvermi, sa bude hlásať zo striech.“

Koho sa báť

⁴ „Vám, svojim priateľom, radím: Nebojte sa tých, ktorí vás môžu pripraviť o život, ale nič viac vám urobiť nemôžu.

⁵ Poviem vám, koho sa máte báť. Bojte sa toho, kto má moc zabiť aj uvrhnúť do pekla. Toho berte vážne!

⁶ Kolko stojí päť vrabcov? Pár halierov, nie viac. A pritom Boh nezabudne ani na jedného z nich.

⁷ Aj vlasy na vašej hlave sú všetky zrátané. A preto sa nebojte, lebo máte v jeho očiach väčšiu cenu ako celý krdeľ vrabcov.“

Odvaha vyznávať Krista

⁸ „A ubezpečujem vás, že kto sa ku mne prizná pred ľuďmi, k tomu sa prizná aj Syn človeka pred Božími anjelmi.

⁹ Ale kto mňa zaprie pred ľuďmi, toho zapriem pred anjelmi.

¹⁰ Každý, kto hovorí proti Synovi človeka, môže získať odpustenie. Ale tomu, kto sa rúha Svätému Duchu, tomu odpustenie nebude.

¹¹ Keď vás budú vypočúvať pred úradmi a súdmi, keď vás povedú do synagóg, netrápajte sa, čo poviete na svoju obhajobu,

¹² lebo Duch Svätý vám v pravej chvíli ukáže, čo povedať.“

Podobenstvo o lakomom boháčovi

¹³ Ktosi zo zástupu ho poprosil: „Majstre, povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou spravodlivo rozdelil o dedičstvo.“

¹⁴ Ježiš mu odpovedal: „Nie som tu nato, aby som vás delil alebo rozsudzoval vaše spory.“

¹⁵ A všetkým povedal: „Varujte sa chamtivosti, lebo zmyslom života nie je hromadenie bohatstva.“

¹⁶ A svoje slová doplnil týmto podobenstvom: „Jednému bohatému človeku poľia tak zarodili,

¹⁷ že nemal kde uskladniť úrodu. Rozmýšľal, čo urobiť,

¹⁸ až napokon zvolal: „Už viem, čo urobím! Staré stodoly zbúram, postavím väčšie a všetky zásoby uložíam do nich.“

19 Potom si budem môcť povedať: Teraz máš zásoby na mnohé roky, užívaj si život, jedz, pi a zabávaj sa.'

20 Boh mu však povedal: ‚Blázon, už tejto noci umrieš, a komu zostane to, čo si si nahromadil?‘

21 Tak je to s každým, kto si hromadí majetky na zemi, ale nemá bohatstvo, ktoré má v Božích očiach skutočnú hodnotu.“

Netrápte sa o svoj život

22 Potom sa obrátil k svojim učeníkom a povedal im: „Netrápte sa o to, čo budete jesť a piť, aby ste žili, ani o to, do čoho zaodejete svoje telo.

23 Veď život je viac ako pokrm a telo je dôležitejšie ako šaty.

24 Všimnite si havrany! Nesejú, nežnú, nemajú stodoly a Boh ich živí. A vy máte predsa pre neho väčšiu cenu ako vtáci!

25 Je medzi vami niekto, kto by si vlastnou snahou dokázal čo i len o kúsok predĺžiť svoj život?

26 Ak nedokážete ani to, prečo sa potom trápите o ostatné?

27 Všimnite si poľné kvetiny. Nepradú, netkajú, a predsa ani Šalamún v celom svojom kráľovskom majestáte nebol tak skvostne oblečený ako ktorákoľvek z nich.

28 Keď teda Boh tak krásne odieva kvety, ktoré dnes kvitnú a zajtra zhoria v ohni, či sa tým skôr nepostará o vás? To mu tak málo dôverujete?

29 A tak sa toľko netrápte tým, čo budete jesť a piť.

³⁰ Ved' tým všetkým sa znepokojujú ľudia, ktorí nepoznajú Boha. Váš nebeský Otec však vie, že aj tieto veci potrebujete.

³¹ No usilujte sa predovšetkým o Božie kráľovstvo, a on vám pridá všetko, čo budete potrebovať.

³² A nebojte sa o budúcnosť, hoci je vás len hŕstka! Váš Otec vám chce darovať kráľovstvo.

³³ Predajte, čo máte a rozdajte tým, ktorí to potrebujú! Budete tak mať poklad v nebesiach, ktorý nijaký zlodej neukradne ani mole nerozožerú.

³⁴ Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“

Pán príde nečakane. Budte pripravení!

³⁵ „Budte pripravení slúžiť a majte rozsvietené lampy.

³⁶ Budte ako sluhovia, ktorí čakajú na svojho pána: keď príde zo svadby, otvorí mu dvere hneď, ako zaklope.

³⁷ Veľká radosť čaká tých, ktorí bdejú a čakajú na jeho návrat. On sám ich usadí za stôl, vezme si zásteru a bude ich obsluhovať.

³⁸ Šťastní budú tí, ktorých Pán nájde bdieť, či príde zvečera, o polnoci alebo až na svitaní.

³⁹ Uvedomte si, že keby pán domu vedel, kedy príde zlodej, zabránil by mu vlámať sa do svojho domu.

⁴⁰ Tak aj vy budte pripravení na príchod Syna človeka. Príde vtedy, keď to budete najmenej čakať.“

Podobenstvo o vernom sluhovi

41 Peter sa ho spýtal: „Pane, toto podobenstvo vravíš len nám, alebo je určené všetkým?“

42 Ježiš odpovedal: „Ako sa správa verný a prezieravý správca, ktorého pán poveril, aby rozdeľoval pokrm ostatným pracovníkom?“

43 Ak sa pán vráti a zistí, že dobre koná svoju prácu,

44 odmení ho a zverí mu do správy všetko, čo má.

45 Ale beda správcovi, ktorý by si povedal: ‚Môj pán sa tak skoro nevráti‘, a začal by zle zaobchádzať s tými, ktorí mu boli zverení, sám by hodoval a opíjal sa.

46 Jeho pán sa vráti nečakane v deň a hodinu, o ktorej to nečakal: vyženie ho a naloží s ním ako s neverným sluhom.

47 Kruto ho potrestá, lebo vedel, čo má robiť, ale nerobil to.

48 No sluha, ktorý nepozná vôľu svojho pána a vykoná niečo trestuhodné, dostane miernejší trest. Lebo kto mnoho dostal, od toho sa aj mnoho očakáva, a komu mnoho zverili, od toho sa bude aj mnoho požadovať.“

Ježiš príčinou rozdelenia

49 „Prišiel som zapáliť oheň na zemi: aký by som bol rád, keby už vzbĺkol.

50 Najprv však musím prejsť krstom utrpenia: ako mi je úzko, kým sa to stane!

51 Domnievate sa, že som prišiel darovať zemi pokoj? Nie, ľudia sa budú hádať a bojovať proti sebe.

⁵² Odteraz sa aj rodiny rozdelia: z piatich ľudí budú traja za mňa a dvaja proti mne, alebo naopak.

⁵³ Otec bude proti synovi a syn proti otcovi; matka a dcéra budú proti sebe a nevesta proti svokre.“

Rozoznávanie znamení času

⁵⁴ Potom sa obrátil k zástupom a povedal: „Keď vidíte, že sa na západe sťahujú mračná, hneď poviete, že bude pršať. A máte pravdu.

⁵⁵ A keď začne fúkať južný vietor, poviete: ‚Dnes bude horúčava‘, a naozaj je horúco.

⁵⁶ Úkazy na nebi a na zemi viete posúdiť? Pokrytci! Prečo potom nechcete vidieť znamenia týchto čias?

⁵⁷ Prečo nie ste ochotní prijať, čo je pravda a konať podľa nej?“

Zmierenie s protivníkom

⁵⁸ „Ak ideš so svojím protivníkom na úrad, usiluj sa s nímvdohodnúť už cestou. Inak ťa zavlečie k sudcovi, sudca ťa vydá dozorcovi a dozorca ťa uvrhne do väzenia.

⁵⁹ A nevyjdeš odtiaľ skôr, kým svoju dlžobu nezaplatíš do posledného haliera.“

13

Cesta do neba je úzka

¹ V tom istom čase priniesli Ježišovi správu, že Pilát dal povraždiť niektorých Galilejčanov práve v čase, keď prinášali svoje obete.

² Ježiš im na to povedal: „Môžete si myslieť, že títo Galilejčania boli väčší hriešnici ako ostatní z Galiley, a preto ich stihol takýto osud,

³ ale nie je to tak. Ak však neolútujete svoje hriechy, aj vy zahyniete.

⁴ Alebo si myslíte, že tí osemnásť nešťastníci, na ktorých sa zrútila veža v Siloe, boli najväčšími hriešnikmi v Jeruzaleme?

⁵ Vôbec nie! Ak však neolútujete svoje hriechy, aj vy zahyniete.“

Posledná príležitosť

⁶ Potom im porozprával toto podobenstvo: „Istý človek mal vo svojej vinici figovník. Keď však prišiel poberať ovocie, nič na ňom nenašiel.

⁷ Povedal záhradníkovi: „Pozri, už tretí rok čakám, že sa na ňom niečo urodí, ale márne. Vytni ho, lebo tu iba prekáža!“

⁸ Ale záhradník sa prihovárал: „Pane, nechaj ho ešte jeden rok! Okopem ho, pohnojím,

⁹ a ak ani na budúci rok neprinesie ovocie, potom ho vytni.“

Uzdravenie v sobotu

¹⁰ V jednu sobotu Ježiš opäť učil v synagóge.

¹¹ Bola tam žena, ktorá už osemnásť rokov trpela ťažkou chorobou: celá bola zohnutá a nemohla sa vystrieť.

¹² Keď ju Ježiš videl, zavolať ju k sebe a povedal: „Žena, tvoje trápenie skončilo.“

¹³ Položil na ňu ruky a v tej chvíli sa žena narovnala a oslavovala Boha.

¹⁴ Ale predstaveného synagógy pobúrilo, že Ježiš uzdravuje v sobotu. Preto sa obrátil k ľuďom

v synagóge a napomenul ich: „Šesť dní sa má pracovať. Vtedy prichádzajte a dajte sa uzdravovať, nie v sobotu.“

¹⁵ Ježiš jemu i ostatným, čo zmýšľali podobne povedal: „Pokrytci! Či vy nepracujete v sobotu? Či každý z vás neodväzuje v sobotu vola alebo osla a nevedie ho napojiť?”

¹⁶ A vy si myslíte, že je to hriech, ak som túto ženu, ktorá je potomkom Abraháma, vyslobodil práve v sobotu? Veď ju satan držal vo svojich putách osemnásť rokov!“

¹⁷ Táto odpoveď zahanbila Ježišových odporcov, ale celý zástup sa nadchýnal zázračnými činmi, ktoré Ježiš konal.

Dva obrazy Božieho kráľovstva

¹⁸ „Ako vám ešte môžem priblížiť Božie kráľovstvo? K čomu ho mám prirovnať?“ spýtal sa Ježiš poslucháčov a pokračoval.

¹⁹ „Je ako nepatrné horčičné semienko, ktoré si človek zaseje v záhrade. Semienko vyklíči a vyrastie z neho veľký strom, na ktorom môžu hniezdiť vtáci.

²⁰ K čomu ešte môžem pripodobniť Božie kráľovstvo?

²¹ Je ako kvások, ktorý žena vmiešala do troch meríc múky a celé cesto dobre vykyslo.“

Prečo sa všetci nedostanú do Božieho kráľovstva?

²² Ježiš pokračoval na svojej ceste do Jeruzalema. Prechádzal mestami a dedinami a všade kázal.

²³ Ktosi sa ho spýtal: „Pane, naozaj je málo tých, ktorí budú zachránení?“ Ježiš mu odpovedal:

24 „Dvere do neba sú úzke. Usilujte sa zo všetkých síl cez ne prejsť, lebo mnohí sa budú o to pokúšať, ale nedostanú sa dnu.

25 Lebo len čo Pán domu príde, zamkne dvere a vy zostanete vonku. Mnohí budete búchať na dvere a volať: ‚Pane, Pane, otvor nám!‘ Pán vám však odpovie: ‚Neviem, kto ste ani odkiaľ ste!‘

26 Vtedy sa začnete brániť: ‚Ale veď sme jedávali spolu a učil si na našich uliciach!‘

27 No on vám odpovie: ‚Nepoznám vás a neviem, odkiaľ ste prišli! Chodte odo mňa preč, lebo ste páchali zlé veci!‘

28 Keď zostanete vonku a uvidíte, že Abrahám, Izák, Jákob a všetci proroci sú v Božom kráľovstve, budete zúfalo nariekať a škrípať zubami.

29 Zo všetkých svetových strán prídu ľudia, aby zaujali miesta pri stole v Božom kráľovstve.

30 A zapamätajte si: mnohí, ktorými dnes pohŕdajú, tam zaujmú popredné miesta a mnohí, ktorí sú dnes zahrňaní priazňou a úctou, tam budú medzi poslednými.“

Varovanie Jeruzalemu

31 V tej chvíli za ním prišli niektorí farizeji a varovali ho: „Mal by si odtiaľto utiecť, lebo Herodes ťa chce zabiť.“

32 Odpovedal im: „Chodte a povedzte tomu lišiakovi, že v tieto dni budem vyháňať démonov a uzdravovať chorých, ale čoskoro dôjdem do svojho cieľa!

33 Čokoľvek sa stane, musím ísť svojou cestou. Veď nie je možné, aby prorok zahynul inde ako v Jeruzaleme.

³⁴ Jeruzalem, Jeruzalem! Zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, ktorých Boh posielal, aby ti pomohli. Koľko rás som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje kuriatka pod ochranné krídla, ale nechceli ste.

³⁵ Odteraz bude váš dom pustý. A nevidíte ma skôr, ako budete volať: „Nech je požehnaný ten, ktorý prichádza v Božom mene!“

14

Uzdravenie chorého na vodnatieľku

¹ Raz v sobotu istý popredný farizej pozval Ježiša do svojho domu na obed. Všetci farizeji napäto striehli, čo Ježiš urobí.

² Bol tam totiž aj človek chorý na vodnatieľku. Ježiš sa na neho zadíval,

³ a potom sa obrátil na farizejov a učiteľov Zákona s otázkou: „Dovoľuje zákon v sobotu uzdraviť človeka, alebo nie?“

⁴ Oni však mlčali. Ježiš teda vzal chorého za ruku, uzdravil ho a poslal domov.

⁵ Farizejom a učiteľom zákona povedal: „Ak niekomu z vás spadne do nádrže s vodou syn alebo vôl, nevytiahnete ho z nej hneď v sobotu?“

⁶ Na to mu však nemali čo povedať.

Prvé a posledné miesto

⁷ Keď si všimol, ako sa niektorí hostia usilujú zaujať popredné miesta pri stole, povedal im takéto podobenstvo:

⁸ „Ak ťa niekto pozve na svadbu, nesadaj si na predné miesto. Mohlo by sa totiž stať, že príde niekto váženejší ako ty

⁹ a hostiteľ by prišiel za tebou a vyzval ťa: ‚Uvoľni miesto tomuto človeku!‘ A tebe by zostalo už len podradné miesto na konci stola.

¹⁰ Naopak, ak ťa pozvú, sadni si celkom dozadu. Keď ťa hostiteľ uvidí, príde a povie: ‚Poď, priateľ môj, presadni si dopredu!‘ A to ťa pozdvihne v očiach ostatných hostí.

¹¹ Lebo ten, kto sa povyšuje, bude ponížený a ten, kto sa ponízuje, bude povýšený.“

¹² A hostiteľovi povedal: „Keď usporadúvaš obed alebo večeru, nepozývaj svojich priateľov, bratov, príbuzných či bohatých susedov. Veď títo ľudia ti môžu tvoje pozvanie oplatiť.

¹³ Radšej pozvi na hostinu chudobných, zmračených, chromých a slepých.

¹⁴ Tí sa ti nemajú čím odmeniť, ale ty budeš mať v srdci radosť. A pri vzkriesení spravodlivých ťa Boh za to odmení.“

Podobenstvo o veľkej hostine

¹⁵ Jeden z hostí, čo sedel pri stole s Ježišom, zvolal: „Aké to bude šťastie pre každého, kto bude pozvaný k stolu v Božom kráľovstve!“

¹⁶ Na to mu Ježiš odpovedal týmto podobenstvom: „Istý muž chystal veľkú hostinu a pozval na ňu mnoho ľudí.

¹⁷ Keď sa priblížil ten slávnostný deň, poslal svojho sluhu k pozvaným s odkazom: ‚Príďte, všetko je už pripravené!‘

¹⁸ Ale oni sa začali svorne vyhovárať. Jeden povedal: ‚Kúpil som pole a potrebujem si ho ísť obhliadnuť. Ospravedlň ma, prosím.‘

19 Druhý sa vyhovoriť: ‚Žiaľ, nemôžem prísť. Kúpil som päť párov volov a musím ich vyskúšať. Ospravedlň ma, prosím.‘

20 Ďalší povedal: ‚Práve som sa oženil; nemôžem prísť.‘

21 Keď sa sluha vrátil a všetko rozpovedal pánovi, ten sa rozhneval a prikázal mu: ‚Choď rýchlo do ulíc a na námestia a pozvi sem chudobných, zmračených, slepých a chromých.‘

22 Sluha sa vrátil a povedal: ‚Splnil som tvoj príkaz, ale ešte ostalo dosť miesta.‘

23 Tu mu pán prikázal: ‚Choď na poľné cesty a medzi ohrady a každého, koho stretneš, pozvi tak, aby prišli a naplnili môj dom.‘

24 A buďte si istí, že ani jeden z tých, čo boli pozvaní, neokúsi nič z mojej hostiny.‘ “

Ježišovi praví nasledovníci

25 Za Ježišom šli obrovské zástupy. On sa k nim obrátil a povedal:

26 ‚Kto ma chce nasledovať, musí ma mať radšej ako svojho otca a matku, ako svoju ženu či deti, bratov a sestry, ba väčšmi ako sám seba, inak nemôže byť mojím učeníkom.‘

27 Kto nie je ochotný znášať utrpenie a ťažkosti, ktoré mu nastanú, keď ma bude nasledovať, nemôže byť mojím učeníkom.‘

28 Kto chce stavať dom, musí si najprv urobiť rozpočet a odhadnúť, či bude mať dosť prostriedkov na jeho dokončenie.‘

29 Inak, ak postaví iba základy a stavbu nedokončí, všetci sa mu budú vysmievať:

³⁰ Pozrite, to je ten, čo začal stavať, ale nedokončil, lebo na to nemal.'

³¹ Alebo ak niektorému kráľovi hrozí vojna, či najprv nezvolá vojenskú radu a neporadí sa, či môže so svojimi desiatimi tisícami vojakov čeliť dvadsiatim tisícom?

³² Ak sa ukáže, že nie, či nepošle svojich poslov vyjednávať o mier skôr, ako ho nepriateľ napadne?

³³ A podobne je to aj s vami: nikto z vás sa nemôže stať mojím učeníkom, ak sa nevzdá všetkého, čo má.“

O soli

³⁴ Potom Ježiš pokračoval: „Soľ je užitočná vec. Ale ak stratí svoju chuť, čo jej vráti slanosť?

³⁵ Nie je z nej žiadny úžitok a ľudia ju vyhodia. Kto má uši na počúvanie, nech počúva.“

15

Podobenstvo o stratenej ovci

¹ Do Ježišovej blízkosti často prichádzali výbercovia daní a ľudia zlej povesti, aby ho počúvali.

² Farizeji a učitelia Zákona sa nad tým pohoršovali a vraveli: „S takou zberbou sa priateli a sedáva s nimi za jedným stolom!“

³ Ježiš im na to odpovedal podobenstvom:

⁴ „Keby niekto z vás mal sto oviec a jedna z nich by sa mu stratila, nepokúsil by sa ju nájsť? Nechá tých deväťdesiatdeväť pásť sa a pôjde hľadať tú stratenú, kým ju nenájde.

⁵ A keď ju nájde, vyloží si ju na plecía

⁶ a radostne ju ponesie domov. Zavolá svojich priateľov i susedov a povie im: ‚Radujte sa so mnou, lebo som našiel svoju stratenú ovečku!‘

⁷ Buďte si istí, že v nebi bude ešte väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý oľutuje svoje hriechy a obráti sa k Bohu, ako nad deväťdesiatimi deviatimi, ktorí si myslia, že je s nimi všetko v poriadku a nič ľutovať nemusia.“

O stratenej minci

⁸ „Alebo si predstavte ženu, ktorá má desať strieborných mincí a jedna sa jej doma niekde zakotúľa. Či nerozsvieti svetlo, nepovymetá všetky kúty a nebude hľadať dovtedy, kým ju nenájde?

⁹ A keď ju nájde, určite zavolá všetky svoje susedky a priateľky a povie im: ‚Radujte sa so mnou, lebo som našla svoju stratenú mincu!‘

¹⁰ A takú radosť majú aj anjeli v nebi nad jedným hriešnikom, ktorý oľutuje svoje hriechy.“

O mánotratnom synovi

¹¹ Potom Ježiš pokračoval ďalším podobenstvom: ‚Istý muž mal dvoch synov.

¹² Mladší prišiel za otcom a povedal: ‚Otec, daj mi už teraz podiel z dedičstva, ktoré nám mieniš raz zanechať.‘ A tak otec rozdelil svoj majetok medzi oboch synov.

¹³ O niekoľko dní predal mladší syn svoj podiel a pobral sa z domu do ďalekej krajiny. Tam prehýril všetok svoj majetok.

¹⁴ Keď všetko premrhal, vypukol v tej krajine hlad a on takmer nemal čo do úst.

15 Šiel teda a začal pracovať u jedného obyvateľa tej krajiny. Ten ho poslal na svoje pole pást svine.

16 Túžil sa najesť aspoň strukov, ktorými krmili svine, ale ani tých sa mu nedostalo.

17 Napokon vstúpil do seba a povedal si: U môjho otca ešte aj robotníci majú chleba nazvyš a ja tu umieram od hladu.

18 Vrátim sa domov a poviem otcovi: ‚Otec, previnil som sa voči nebu aj voči tebe

19 a dobre viem, že si nezaslúžim, aby si ma ešte nazýval svojim synom. Ale dovoľ mi, aby som u teba mohol pracovať aspoň ako robotník.‘

20 A tak sa pobral domov. Otec ho zbadal už z diaľky a naplnený súcitom mu vybehol oproti, objal ho a vybozkával.

21 ‚Otec môj,‘ povedal syn, ‚previnil som sa voči nebu aj voči tebe, nezaslúžim si, aby som bol ešte tvojím synom.‘

22 Ale otec prikázal svojim sluhom: ‚Rýchlo prineste najkrajšie šaty a oblečte mu ich! Na prst mu dajte pečatný prsteň a obujte mu topánky!

23 Zarežte vykŕmené teľa a pripravte hostinu! Spoločne oslávime jeho návrat.

24 Veď je to, akoby bol umrel a zasa ožil; bol stratený a našiel sa.‘ A tak oslavovali jeho návrat.

25 Starší syn sa vracal z poľa a počul, ako sa z domu ozýva hudba a tanec.

26 Zavolať si jedného sluhu a spýtal sa ho, čo sa deje.

27 Sluha mu povedal: ‚Vrátil sa tvoj brat a tvoj otec od radosti, že sa vrátil živý a zdravý, dal

zarezať vykrmené teľa a pripraviť slávnostnú hostinu.'

²⁸ Starší brat sa rozhneval a vôbec nechcel ísť dnu. Otec vyšiel von a prehováral ho.

²⁹ Ale syn mu vyčítal: ‚Tolké roky som pre teba drel, vo všetkom som ťa poslúchal, no nikdy si mi nedal ani len kozľa, aby som si pozval na hostinu svojich priateľov.

³⁰ A teraz, keď sa vrátil tvoj miláčik, ktorý všetko prehýril s ľahkými ženami, dal si zarezať vykrmené teľa a usporiadal si mu hostinu!'

³¹ ‚Syn môj drahý‘, povedal mu otec, ‚ty si stále so mnou a všetko, čo mám, je tvoje.

³² Ale teraz máme dôvod sa radovať. Veď tvoj brat bol mŕtvy a ožil, bol stratený a našiel sa.‘“

16

Podobenstvo o nepoctivom správcovi

¹ Potom Ježiš porozprával učeníkom iný príbeh: ‚Jeden boháč mal správca a toho obvinili, že zle hospodári so zvereným majetkom.

² Pán si ho dal zavolať a povedal mu: ‚Čo to o tebe počúvam? Predlož mi všetky účty, u mňa si ako správca skončil!'

³ Správca rozmýšľal: ‚Čo teraz? S lopatou robiť nevládzem a žobrať sa hanbím.

⁴ Už viem, čo urobím, aby ma ľudia prichýlili a postarali sa o mňa, keď prídem o prácu.'

⁵ Zavolať si jedného po druhom dlžníkov svojho pána a spýtal sa prvého: ‚Koľko si dlžný môjmu pánovi?'

⁶ Dlužník povedal: ‚Sto batov olivového oleja.‘ Správca ho vyzval: ‚Tu máš svoj dlžobný úpis, sadni si a napíš nový na päťdesiat.‘

⁷ Potom sa spýtal druhého dlžníka: ‚A ty si koľko dlžný?‘ Odpovedal: ‚Tisíc vriec pšenice.‘ Správca mu poradil: ‚Vezmi si dlžobný úpis a napíš nový na osemsto.‘

⁸ Pán napokon prefíkaného správcu pochválil, že si počínal prezieravo. Treba priznať, že ľudia tohto sveta bývajú prezieravejší, keď im ide o zisk, ako veriaci.

⁹ Hovorím vám, že hoci sa peniaze dajú ľahko zneužiť, môžete nimi urobiť aj mnoho dobrého a pomôcť veľa ľuďom. Keď sa raz peniaze pominú, budete prijatí do večných príbytkov v nebesiach.“

¹⁰ Ježiš pokračoval: „Kto je verný v drobnostiach, je verný aj v podstatných veciach. A ten, kto je nespoľahlivý v maličkostiach, zlyháva aj v závažných veciach.

¹¹ Ak neviete tu na zemi správne zaobchádzať s majetkom, kto vám zverí pravé bohatstvo?

¹² Ak ste neboli verní v cudzom, kto vám dá, čo je vaše?

¹³ Ani jeden sluha nemôže slúžiť dvom pánom. Lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo prvému dá prednosť a druhým bude pohrdať. Nemôžete slúžiť Bohu i majetku.“

Boží zákon

¹⁴ Počuli to farizeji, ktorí sa pachtili za peniazmi, a vysmiali sa mu.

15 Ale Ježiš im povedal: „V očiach ľudí sa snažíte vyzeráť ako dobrí. Boh však pozná vaše srdce. On pohŕda tým, čo ľudia obdivujú a oceňujú.

16 Obdobie Zákona a prorokov sa skončilo Jánom Krstiteľom. Teraz počujete radostnú správu, že prišlo Božie kráľovstvo, a kdeko si robí nárok na vstup do neho.

17 Ale nemýľte sa, skôr pomynie nebo aj zem, ako by jediná čiarka z Božieho zákona stratila platnosť.

18 Napríklad, kto sa rozvádza so svojou ženou a berie si inú, previňuje sa proti prikázaniu ‚nescudzoložíš‘; a kto sa ožení s rozvedenou, takisto cudzoloží.“

Boháč a Lazár

19 „Bol raz jeden bohatý človek, ktorý sa honosne obliekal, každý deň hodoval a oddával sa pôžitkom.

20 Pri bráne jeho domu líhal žobrák Lazár. Telo mal samý vred.

21 Mal veľký hlad a túžil ho zahnať aspoň zvyškami z boháčovho stola. Neraz pribehli psy a oblizovali mu otvorené rany.

22 Keď Lazár zomrel, anjeli ho preniesli do Abrahámovej blízkosti. Krátko nato zomrel aj boháč. Pochovali ho a jeho duša sa dostala do ríše mŕtvych.

23 Tam v mukách zdvihol oči a v dialke zazrel Abraháma s Lazárom sedieť spolu pri stole.

24 ‚Otec Abrahám, zmiluj sa nado mnou, zavolal. ‚Pošli Lazára, aby si omočil koniec prsta vo vode a zvlažil mi jazyk, lebo trpím v tomto plameni.‘

²⁵ Ale Abrahám mu odpovedal: ‚Synu, rozpomeň sa, že ty si žil na zemi v prepychu a hojnosti, no Lazár v biede a utrpení. Ale teraz sa on má dobre a ty trpíš.

²⁶ Okrem toho nás delí obrovská priepať, ktorú nik nemôže prekonať, aj keby chcel.‘

²⁷ Nato boháč povedal: ‚Tak ťa prosím, otec Abrahám, pošli ho aspoň k mojim piatim bratom,

²⁸ nech ich varuje, aby sa aj oni nedostali na toto miesto utrpenia.‘

²⁹ Ale Abrahám mu odpovedal: ‚Majú predsa Písmo, môžu žiť podľa neho.‘

³⁰ Boháč však namietal: ‚Nie, otec Abrahám, na Písmo oni nedajú, ale keby niekto vstal z mŕtvych, tomu by uverili a odvrátili sa od svojich hriechov.‘

³¹ Abrahám povedal: ‚Ak nedajú na Mojžišov zákon a prorokov, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto vstal z mŕtvych.‘ “

17

Varovanie pred zvodmi

¹ „Pokušeniam sa na tomto svete vyhnúť nedá,“ povedal Ježiš jedného dňa svojim učeníkom, „beda však tomu, kto ich spôsobuje.

² Bolo by mu lepšie, keby mu dali na krk mlynský kameň a hodili ho do mora, než aby zviadol na zlé jedného z týchto maličkých.

³ Dávajte si na to pozor!“

O odpúšťaní

„Ak sa niekto voči tebe previní, pokarhaj ho, a ak to oľutuje, odpusť mu!“

⁴ A keby sa to stalo aj sedem ráz za deň a zakaždým by prišiel za tebou s prosbou: „Prepáč mi prosím, mrzí ma to“, zakaždým mu odpusť.“

Sila viery

⁵ Učeníci povedali Pánovi: „Daj nám viac viery!“

⁶ Ježiš im odvetil: „Keby ste mali vieru aspoň ako horčičné semienko a povedali ste tejto moruši: ‚Vytrhni sa aj s koreňmi a zasad sa do mora!‘ stalo by sa to.“

Neužitoční sluhovia

⁷ „Ak sa váš sluha vráti po celodennej práci z poľa, kde oral alebo pásol, vari mu poviete: ‚Poď, sadni si a najedz sa?‘

⁸ Nie je to skôr tak, že mu prikážete: ‚Priprav večeru a obsluhuj ma, kým sa ja nenajem a nenapijem; keď skončím, môžeš sa navečerať ty?‘

⁹ Bude azda pán ďakovať svojmu sluhovi za to, že urobil, čo mu prikázal?

¹⁰ Podobne je to aj s vami. Ak urobíte všetko, čo vám Boh ukladá, povedzte: ‚Nie sme výnimočný sluhovia. Vykonali sme iba to, čo bolo našou povinnosťou!‘ “

Uzdravenie desiatich malomocných

¹¹ Cestou do Jeruzalema prechádzal Ježiš územím medzi Samáriou a Galileou.

¹² Keď prichádzal k akejsi dedine, šlo mu oproti desať malomocných. Zastavili sa

¹³ a zďaleka naňho volali: „Ježišu, Majstre, zmiluj sa nad nami!“

14 Pozrel na nich a povedal: „Chodte a ukážte sa kňazom!“

Poslúchli a cestou boli zbavení svojej choroby.

15 Jeden z nich, len čo zistil, že je zdravý, vrátil sa a nahlas chválil Boha.

16 Padol Ježišovi k nohám a z celého srdca mu ďakoval. Bol to Samaritán.

17 Tu sa Ježiš spýtal: „Neuzdravil som vari desiatich? Kde je tých ostatných deväť?“

18 Okrem tohto cudzinca sa nikto z nich nevrátil, aby sa poďakoval Bohu?“

19 Samaritánovi povedal: „Vstaň, môžeš pokojne odísť. Tvoja viera ťa uzdravila.“

Buďte pripravení na môj návrat

20 Jedného dňa sa farizeji pýtali Ježiša, kedy príde Božie kráľovstvo. Odpovedal im: „Kráľovstvo Božie neprichádza tak, aby ste to mohli spozorovať.

21 Ani sa nedá povedať: ‚Je tu alebo tam.‘ Veď kráľovstvo Božie je už medzi vami!“

22 Svojim učeníkom však povedal: „Príde čas, keď si budete túžobne želať, aby ste prežili aspoň jediný deň v kráľovstve Syna človeka. Ale táto túžba sa vám nesplní.

23 Nedajte sa mýliť, keď vám budú hovoriť: ‚Kristus je tam‘, alebo: ‚Je tu!‘ Nikam nechodte, nebežte za tými ľuďmi.

24 Ako keď oslepujúci blesk pretne oblohu a ožiari celý obzor, taký jasný bude návrat Syna človeka.

25 Najprv však musí mnoho vytrpieť a táto neveriaca generácia ho zavrhne.

²⁶ Pri príchode Syna človeka bude život na zemi podobný ako za čias Noacha:

²⁷ Ľudia jedli, pili, ženili sa a vydávali až do dňa, keď Noe vošiel do korábu. Vtedy prišla potopa, v ktorej všetci zahynuli. Zachránil sa iba Noe so svojou rodinou.

²⁸ Podobne to bolo za čias Lota: ľudia jedli, pili, kupovali, predávali, sadili a stavali

²⁹ až do dňa, keď Lot vyšiel zo Sodomy. Vtedy Boh zoslal oheň a síru z neba a všetkých zahubil.

³⁰ Tak to bude v deň, keď príde Syn človeka.

³¹ Kto bude vtedy na streche domu, nech už nebeží dnu pre veci, ktoré tam má. Kto bude za mestom, nech sa nevracia späť.

³² Spomeňte si, čo sa stalo s Lotovou ženou.

³³ Každý, kto by si chcel zachrániť život, stratí ho, ale kto stratí svoj život, ten ho zachová.

³⁴ V tú noc budú dvaja ležať v jednej posteli: jeden bude vzatý, druhý zostane.

³⁵ Dve ženy budú spolu mlieť: jedna bude vzatá, druhá zostane.

³⁶ [Dvaja muži budú pracovať na poli: jeden bude vzatý, druhý zostane.]*

³⁷ Učeníci sa ho spýtali: „Kde, Pane?“ Ježiš im odpovedal: „Kde je mŕtvoľa, tam sa zlietajú aj supy.“

18

Podobenstvo o sudcovi a vdove

¹ Jedného dňa Ježiš vyrozprával učeníkom podobenstvo o tom, že Bohu treba neprestajne

* **17:36** Verš 36 neobsahujú najstaršie rukopisy.

v dôvere predkladať svoje prosby a byť v tom vytrvalý.

² V ktoromsi meste bol sudca, ktorý nerešpektoval Boha a nezaujímal sa ani o ľudskú mienku.

³ V tom meste žila aj istá vdova, ktorá za ním neustále chodila s prosbou: „Zastaň sa ma proti môjmu odporcovi!“

⁴ Sudca síce dlho odmietal, ale napokon si povedal: „Aj keď mi je naozaj jedno, čo hovorí Boh a ľudia ma tiež nezaujímajú,

⁵ pomôžem jej, lebo inak ma svojou neodbytnosťou celkom umorí.“

⁶ A Ježiš dodal: „Vidíte, takej neodbytnej prosebníčke vyhovel aj nespravodlivý sudca!

⁷ Ako by sa potom Boh nezastal svojich milovaných, ktorí k nemu volajú vo dne i v noci? Vari bude otáľať so svojou pomocou?

⁸ Uistujem vás, že im pomôže čo najrýchlejšie. Otázkou je, či Syn človeka pri svojom návrate na zem nájde ľudí, ktorí mu budú dôverovať.“

Farizej a colník

⁹ O tých, ktorí si o sebe mysleli, že sú bez chyby, a ostatnými ľuďmi pohrdali, porozprával Ježiš toto podobenstvo:

¹⁰ „Dvaja muži prišli do chrámu, aby sa zhovárali s Bohom. Jeden z nich bol farizej a druhý colník.

¹¹ Farizej sa postavil dopredu a takto sa modlil: „Ďakujem ti, Bože, že nie som taký chamtivec, nepoctivec alebo cudzoložník ako ostatní ľudia, a najmä, že nie som ako tento colník.“

12 Dva razy do týždňa sa postím a dávam desatinu zo všetkých svojich príjmov.'

13 Colník však stál celkom vzadu so sklonenou hlavou, ani len oči sa neodvážil zdvihnúť k nebu. Na znamenie ľútosti sa bil do prs a hovoril: ‚Bože, som hriešnik, prosím zľutuj sa nado mnou.‘

14 Uistujem vás, že ten, kto sa vrátil domov ospravedlnený, bol colník, nie farizej. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“

Ježiš a deti

15 K Ježišovi prinášali malé deti, aby im požehnal. Učenci však proti tomu rázne zakročili.

16 Ale Ježiš si zavolał deti k sebe a učníkom povedal: „Nechajte deti prísť ku mne a nebráňte im v tom. lebo práve takým ako oni patrí Božie kráľovstvo.

17 Zapamätajte si, že kto nepríde k Bohu s detskou dôverou, do nebeského kráľovstva sa nedostane.“

18 Jeden zo židovských vodcov sa spýtal Ježiša: „Dobrý učiteľ, čo musím robiť, aby som získal večný život?“

19 Ježiš mu odpovedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Veď dobrý je iba Boh.

20 A poznáš predsa prikázania: Nescudzoložíš, Nezabiješ, Neukradneš, Nebudeš falošne svedčiť, Budeš si vážiť svojich rodičov.“

21 Muž odpovedal: „Ale veď podľa týchto prikázaní žijem už od svojej mladosti.“

22 Ježiš mu povedal: „A predsa ti ešte niečo chýba. Predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným

a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma.“

²³ Muž po týchto slovách zosmutnel, lebo bol veľmi bohatý.

²⁴ Keď Ježiš videl jeho smútok, povedal: „Ako ťažko sa bohatým vstupuje do Božieho kráľovstva.

²⁵ To skôr prejde ťava uchem ihly, ako boháč vojde do Božieho kráľovstva.“

²⁶ Tí, čo to počuli, zvolali: „Tak kto vlastne môže byť zachránený?“

²⁷ Odpovedal im: „Ludia sa sami zachrániť nemôžu, to môže urobiť len Boh.“

²⁸ Vtom sa ozval Peter: „A ako je to s nami? My sme predsa nechali všetko a šli sme za tebou!“

²⁹ Ježiš im na to odpovedal: „Buďte si istí, že každý, kto sa pre Božie kráľovstvo niečoho vzdal – domova, súrodencov, rodičov alebo detí –

³⁰ dostane bohatú odmenu: už na tomto svete získa omnoho viac a v budúcom svete dostane večný život.“

Ježiš tretí raz predpovedá svoje utrpenie

³¹ Ježiš vzal so sebou dvanástich učeníkov a povedal im: „Ideme teraz do Jeruzalema a tam sa splní všetko, čo proroci predpovedali o Synovi človeka.

³² Bude vydaný do rúk pohanov, budú sa mu posmievať, potupia ho a oplujú.

³³ Potom ho zbičujú a zabijú, ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

³⁴ Učeníci však nič z toho nepochopili a jeho slová pre nich ostali záhadou.

Uzdravenie slepého pri Jerichu

35 Keď sa blížili k Jerichu, sedel pri ceste jeden slepec a žobral.

36 Počul, že okolo prechádza množstvo ľudí, preto sa vypytoval, čo sa to deje.

37 Povedali mu: „Ide tadiaľto Ježiš z Nazareta.“

38 Len čo to počul, zvolal: „Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“

39 Tí, čo šli vpredu, ho okrikovali, aby mlčal. On však volal ešte hlasnejšie: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“

40 Nato Ježiš zastal a kázal, aby ho k nemu priviedli. Keď slepý prišiel, Ježiš sa ho opýtal:

41 „Čo chceš, aby som pre teba urobil?“ Muž mu odpovedal: „Pane, chcem opäť vidieť!“

42 „Dobre, nech sa ti vráti zrak! Tvoja viera ťa zachránila,“ povedal mu Ježiš.

43 Od tej chvíle muž naozaj videl, šiel za Ježišom a chválil Boha. A všetci, ktorí boli toho svedkami, takisto zvelebovali Boha.

19

Zachej

1 Ježiš prišiel do Jericha a prechádzal mestom.

2 Istý muž zvaný Zachej, hlavný výberca daní a veľký boháč,

3 zatúžil vidieť a spoznať Ježiša. Bol však nízkej postavy a pre veľký zástup, ktorý sa tlačil okolo Ježiša, ho nevidel.

4 Predbehol teda sprievod, vyškríbal sa na vysoký strom a odtiaľ ho pozoroval.

⁵ Keď Ježiš prišiel k stromu, pozrel sa hore a povedal: „Zachej, zlez rýchlo dolu! Dnes chcem byť tvojím hosťom.“

⁶ Zachej zišiel a s radosťou ho viedol do svojho domu.

⁷ Ale všetci, ktorí to videli, začali reptáť a pohoršovali sa: „Ide na návštevu k jednému z najväčších zdieračov.“

⁸ Vtedy sa Zachej postavil tak, aby ho všetci videli a povedal Ježišovi: „Pane, polovicu svojho majetku rozdám chudobným, a ak som niekoho okradol, vrátim mu to štvornásobne.“

⁹ Ježiš mu povedal: „Dnes Boh zachránil túto rodinu. Ukázalo sa totiž, že aj tento človek nasleduje Abrahámov príklad viery.“

¹⁰ Lebo Syn človeka, prišiel hľadať a zachrániť stratených.“

O zverených daroch

¹¹ Keďže bol neďaleko Jeruzalema a mnohí sa domnievali, že Božie kráľovstvo sa čochvíľa stane viditeľným, vyrozprával im toto podobenstvo:

¹² „Jeden vznešený a bohatý muž odišiel do ďalekej krajiny, aby sa tam dal korunovať a vrátil sa späť ako kráľ.“

¹³ Pred svojím odchodom si zavolať desiatich sluhov, každému z nich zveril určitú sumu a povedal: ‚Kým sa vrátim, investujte tie peniaze tak, aby priniesli úžitok.‘

¹⁴ Ale niektorí z jeho občanov ho nenávideli a poslali poslov s odkazom: ‚Nechceme, aby sa tento stal naším kráľom.‘

15 No on sa po nejakom čase predsa vrátil ako kráľ a dal si predvolať sluhov, ktorým zveril peniaze. Chcel zistiť, ako s nimi hospodárili.

16 Prišiel prvý a povedal: ‚Pane, získal som desaťnásobne viac, ako bola pôvodná suma.‘

17 ‚Výborne‘, pochválil ho kráľ. ‚Si dobrý hospodár. Keďže si verne zaobchádzal s tým málom, čo som ti zveril, za odmenu ťa menujem správcom nad desiatimi mestami.‘

18 Potom pristúpil ďalší sluha: ‚Pane, získal som päťnásobne viac, ako bola pôvodná suma.‘

19 Aj toho pán pochválil a ustanovil ho správcom nad piatimi mestami.

20 Nakoniec prišiel sluha, ktorý povedal: ‚Pozri, to je to, čo si mi zveril. Celý čas som to nosil pri sebe a ochraňoval,

21 lebo som sa ťa bál. Si totiž prísny – žiadaš aj to, čo si nedal, a žneš, čo si nezasial.‘

22 Tomu človeku kráľ povedal: ‚Tvoje vlastné slová ťa odsudzujú, ty zlý sluha! Vedel si, že som prísny človek, beriem, čo som nedal a žnem, čo som nezasial.‘

23 Prečo si moje peniaze aspoň nezveril správcom peňazí, aby priniesli nejaké úroky?‘

24 Potom sa obrátil k tým, čo stáli okolo neho: ‚Vezmite mu tie peniaze a dajte tomu, čo získal najviac.‘

25 Namietli: ‚Pane, ale veď on už má desať!‘

26 Kráľ však odpovedal: ‚Áno, ten, čo má, dostane ešte viac; a ten, čo nemá, príde aj o to, čo má.‘

27 A nepriateľov, ktorí ma nechceli za kráľa, privedte sem a pred mojimi očami ich pobite.‘ “

28 Keď Ježiš dorozprával tento príbeh, pokračoval v ceste do Jeruzalema.

Ježišov vstup do Jeruzalema

29 Neďaleko Betfage a Betánie pri Olivovom vrchu Ježiš vyzval svojich učeníkov:

30 „Chodte do dedinky pred nami. Hneď na kraji uvidíte oslika, na ktorom ešte nikto nejazdil. Odviažte ho a privedte sem!

31 Keby sa vás niekto spýtal, prečo to robíte, odpovedzte: ‚Pán ho potrebuje.‘“

32 Šli a našli všetko tak, ako im povedal.

33 Keď odväzovali osliatko, prišli majitelia a spýtali sa ich: „Prečo to osliatko odväzujete?“

34 Odpovedali: „Pán ho potrebuje.“

35 Potom osliatko priviedli k Ježišovi, prestreli mu na chrbát svoje plášte a pomohli Ježišovi vysadnúť.

36 A ľudia rozprestierali svoje plášte na cestu, po ktorej šiel.

37 Keď sa priblížil k Olivovému vrchu, začal zástup učeníkov nadšene a hlasno chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré na vlastné oči videli.

38 Volali: „Nech Boh požehná kráľa, ktorý prichádza v jeho mene! Nech je pokoj medzi nebom a zemou! Sláva Bohu na výsostiach!“

39 Vtedy mu niektorí farizeji zo zástupu dohovárali: „Napomeň svojich učeníkov!“

40 Ale Ježiš im odpovedal: „Ak by oni mlčali, budú kričať kamene popri ceste.“

Ježiš plače nad Jeruzalemom

⁴¹ Keď už boli blízko a uvidel mesto, vstúpili mu do očí slzy a so smútkom povedal:

⁴² „Keby ste aspoň dnes pochopili, čo vám môže priniesť pokoj! Ale vy nič nechápete.

⁴³ Prídu dni, keď vás nepriatelia obklúčia, oboženú valom a zovrú zo všetkých strán.

⁴⁴ Napokon zrovnajú vaše mesto so zemou a tých, čo budú v ňom, pobijú. Nezostane tu kameň na kameni, pretože ste nespoznali čas, keď vám Boh priniesol záchranu.“

Ježiš vyháňa kupcov z chrámu

⁴⁵ Ježiš vošiel do priestorov chrámu a začal odtiaľ vyháňať všetkých, ktorí tam obchodovali.

⁴⁶ Povedal im: „Je napísané: ‚Môj chrám bude pre všetkých miestom modlitby‘, ale vy ste z neho urobili brloh lotrov!“

⁴⁷ Ježiš potom deň čo deň vyučoval v chráme. Veľkňazi, učitelia Zákona i vodcovia ľudu ho chceli zabiť,

⁴⁸ ale nevedeli, ako to urobiť, lebo ľudia ho dychtivo počúvali.

20

Kristova moc

¹ Jedného dňa, keď Ježiš opäť učil ľud v chráme a hlásal radostnú zvesť, prišli za ním veľkňazi, učitelia Zákona a židovskí vodcovia

² s otázkou: „Povedz nám, akým právom robíš to, čo robíš? Kto ťa tým poveril?“

³ „Aj ja mám pre vás otázku:

⁴ Keď Ján krstil, od koho mal poverenie? Od Boha alebo od ľudí?“

⁵ Začali sa medzi sebou dohadovať: „Ak povieme že ho poslal Boh, spýta sa nás, prečo sme mu neuverili.

⁶ Ak však povieme, že ľudia, mohol by nás dav ukameňovať, lebo verí, že Ján bol prorok.“

⁷ Napokon mu odpovedali: „Nevieme, kto poslal Jána.“

⁸ Ježiš im na to povedal: „Ani ja vám nepoviem, kto mi dal moc konať to, čo konám.“

Podobenstvo o zlých vinohradníkoch

⁹ Potom sa znova obrátil k zástupu a povedal im toto podobenstvo: „Istý človek vysadil vinicu, prenajal ju vinohradníkom a na dlhý čas odcestoval.

¹⁰ Keď nastal čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojho sluhu, aby mu odovzdali podiel z úrody. Ale vinohradníci ho zbili a poslali naspäť s prázdnyimi rukami.

¹¹ Poslal k nim iného sluhu, ale aj toho zbili, potupili ho a nič mu nedali.

¹² Nato poslal aj tretieho sluhu, ale stihol ho ten istý osud: do krvi ho zbili a vyhnali.

¹³ ‚Čo mám robiť?‘ spytoval sa majiteľ vinice v duchu. ‚Pošlem k nim svojho milovaného syna, pred ním určite budú mať rešpekt.‘

¹⁴ Ale keď vinohradníci zazreli majiteľovho syna, zosnovali takýto plán: ‚Toto je dedič, zabijeme ho a vinica bude naša.‘

¹⁵ Vyvliekli ho teda z vinice a zabili.

¹⁶ Čo myslíte, čo urobí majiteľ vinice, keď sa to dozvie? Príde, dá ich pozabíjať a vinicu prenajme

iným.“ Tí, čo ho počúvali, odpovedali: „To nech sa nikdy nestane!“

¹⁷ Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „Čo teda znamenajú slová Písma: ‚Kameň, ktorý stavitelia odhodili ako nepotrebný, stal sa kameňom základným, najdôležitejším v celej stavbe?‘ “

¹⁸ A doložil: „Každý, kto spadne na ten kameň, doláme sa, ale na koho spadne, toho rozdrví.“

¹⁹ Velkňazi a učitelia Zákona ho chceli hneď zatknúť, lebo si uvedomovali, že to podobenstvo bolo o nich. Báli sa však ľudí.

Spor o dani

²⁰ Židovský vodcovia Ježiša urputne sledovali. Poslali za ním špehov, ktorí sa vydávali za spravodlivých ľudí. Ich úlohou bolo Ježiša pri rozhovore chytiť do pasce, aby ho mohli obžalovať a vydať do rúk rímskemu miestodržiteľovi.

²¹ Tí Ježišovi povedali: „Majstre, poznáme ťa ako dobrého učiteľa, ktorý sa vo svojich názoroch nedá nikým ovplyvniť. Učíš ľudí pravej ceste k Bohu.“

²² Povedz nám teda: je správne platiť cisárovi dane, alebo nie?“

²³ Ježiš postrehol ich lešť, preto im povedal:

²⁴ „Ukážte mi mincu! Čí obraz a meno je na nej?“ Odpovedali mu: „Cisárove.“

²⁵ Nato im Ježiš povedal: „Dávajte teda cisárovi, čo je cisárovo, a Bohu, čo je Božie.“

²⁶ Zmlkli, ohromení jeho odpoveďou a zostali zarazení, lebo sa im nepodarilo prichytiť ho v reči.

Spor o vzkriesení

²⁷ Potom za ním prišli aj saduceji, ktorí popierajú zmŕtvychvstanie, a povedali mu:

²⁸ „Majstre, v Mojžišovom zákone je napísané, že ak zomrie muž, ktorého manželstvo bolo bezdetné, jeho brat je povinný oženiť sa s vdovou a splodiť bratovi potomka, aby sa zachoval jeho rod.

²⁹ Bolo raz sedem bratov. Najstarší sa oženil a zomrel bez potomka.

³⁰ Vdovu si vzal druhý brat a tiež zomrel bez detí.

³¹ To sa opakovalo aj s ďalšími: všetci pomreli a nezanechali deti.

³² Napokon zomrela aj žena:

³³ komu bude pri vzkriesení patriť, keď mala sedem mužov?“

³⁴ Ježiš im na to odpovedal: „Pre ľudí je normálne, že sa ženia a vydávajú.

³⁵ Tí, ktorých Boh uzná za hodných žiť na novej zemi a vzkriesi ich z mŕtvych, sa už nebudú ženiť, ani vydávať

³⁶ a nebudú ani umierať. V tomto sa budú podobáť anjelom a budú Božími synmi, lebo ich Boh vzkriesil z mŕtvych do nového života.

³⁷ A pokiaľ ide o zmŕtvychvstanie, to naznačil už Mojžiš pri kre. Tam Pána nazýva Bohom Abraháma, Bohom Izáka a Bohom Jáкова.

³⁸ Boh predsa nie je Bohom mŕtvych, ale Bohom živých. Z Božieho pohľadu sú teda všetci živí.“

³⁹ „Majstre, dobre si im odpovedal!“
poznamenali niektorí z učiteľov Zákona.

⁴⁰ A už sa neodvážili dávať mu ďalšie otázky.

Kto je Kristus?

⁴¹ Ježiš sa opýtal tých, čo ho počúvali: „Uvažovali ste nad tým, prečo ľudia nazývajú Mesiáša synom Dávidovým?”

⁴² Ved' sám Dávid hovorí v knihe Žalmov: „Boh povedal môjmu Pánovi: Sed' po mojej pravici,

⁴³ kým ti všetkých nepriateľov nepoložím k nohám.“

⁴⁴ Ak ho Dávid nazýva svojim Pánom, ako potom môže byť aj jeho synom?”

⁴⁵ Učenikom potom pred všetkými povedal:

⁴⁶ „Dajte si pozor na učiteľov Zákona, ktorí sa radi honosne obliekajú a čakajú, že ich ľudia budú na verejnosti úctivo zdravieť a klaňať sa im. Radi sedávajú na čestných miestach pri bohoslužbách i na hostinách.

⁴⁷ Využívajú domy vdov a dlho sa modlievajú na verejnosti, aby ich všetci videli. Práve preto ich Boh potrestá prísnejšie, než ostatných.“

21

Dar chudobnej vdovy

¹ Ježiš pozoroval, ako zámožní ľudia vhadzujú peniaze do chrámovej pokladnice.

² Videl aj jednu chudobnú vdovu, ako tam vhodila dve drobné mince.

³ Povedal: „Táto chudobná vdova dala viac ako ostatní.

⁴ Oni všetci dávali z nadbytku, ale táto chudobná žena dala všetko, čo mala – celé svoje živobytie.“

Ježiš hovorí o budúcich udalostiach

⁵ Niektorí učenici obdivovali, z akého krásneho kameňa je postavený chrám a ako nádherne je vyzdobený pamätnými darmi. Ale Ježiš povedal:

⁶ „Prídu dni, keď zo všetkého, čo teraz obdivujete, nezostane kameň na kameni. Všetko to bude zničené – nezostane tu kameň na kameni.“

⁷ „Majstre, kedy sa to všetko stane a čo bude znamením, že sa k tomu schýľuje?“ opýtali sa ho.

⁸ Ježiš im odpovedal: „Dajte si pozor, aby vás niekto neoklamal a nezvedol. Mnohí totiž prídu, budú sa za mňa vyhlasovať a tvrdiť ‚Ja som on!‘ alebo ‚Už nastal ten čas!‘, no neverte im!

⁹ Na mnohých miestach vypuknú vojny a nepokoje. Keď sa o tom dozviete a budete počuť o ich následkoch, neľakajte sa! To všetko musí prísť, ale koniec nenastane hneď.

¹⁰ Budú proti sebe bojovať národy a krajiny,

¹¹ nastanú veľké zemetrasenia, v mnohých krajinách vypukne hlad a rôzne epidémie a na nebi sa budú objavovať nezvyčajné úkazy.

¹² Ale tomu všetkému bude ešte predchádzať obdobie veľkého prenasledovania. Vydajú vás synagógam, budú vás vláčiť po súdoch, vodiť pred kráľov a vládcov, a to len preto, že ste uverili vo mňa.

¹³ No takto sa vám naskytne príležitosť vydať svedectvo o mne a o vašej viere.

¹⁴ A netrápte sa, akými slovami sa budete obhajovať,

¹⁵ lebo ja vám dám pravé slová aj vhodné dôkazy, ktoré vaši odporcovia nebudú môcť vyvrátiť.

16 Neraz vás zradia aj vlastní rodičia, súrodenci, príbuzní a priatelia. Ba niektorých z vás aj usmrtia.

17 Všetci vás budú nenávidieť len preto, že ste moji.

18 Ale nebojte sa, lebo ani jeden vlas z hlavy sa vám nestratí.

19 Ak vytrváte, získate večný život.“

Skaza Jeruzalema

20 „Keď uvidíte, že Jeruzalem obkľučujú vojská, vedzte, že sa priblížila jeho skaza.

21 Tí, čo budú v Judsku, nech utečú do hôr. Tí, čo budú v Jeruzaleme, nech z neho odídu, a tí, čo budú za mestom, nech sa doň nevracajú.

22 Budú to dni trestu a splní sa všetko, čo o tom napísali proroci.

23 Ťažko bude v tých dňoch tehotným ženám a tým, čo majú dojčatá. Na zemi bude veľké utrpenie a hnev proti tomuto ľudu.

24 Mnohých povražia a mnohých odvedú do vyhnanstva alebo do zajatia po celom svete a po Jeruzaleme budú šliapať pohania až dovtedy, kým sa nenaplní aj ich čas.“

Kristov druhý príchod

25 „A budú zvláštne úkazy na slnku, na mesiaci aj na hviezdach.

26 Ľudia na zemi budú prežívať nesmiernu úzkosť a nebudú vedieť, kam sa podieť pred hukotom rozbúreného mora. Celý svet zachvátí smrteľný strach z neistoty, čo sa bude diať, lebo i nebeské mocnosti sa zachvejú.

²⁷ Vtedy ľudia uvidia, ako Syn človeka prichádza v oblakoch s veľkou mocou a slávou.

²⁸ Keď sa to všetko začne diať, vzpriamte sa a zdvihnite hlavy. Vaša záchrana je blízko!“

Poučenie z figovníka

²⁹ Svoje slová zdôraznil podobenstvom: „Všimnite si figovník alebo ktorýkoľvek iný strom.

³⁰ Keď vypučí lístie, viete, že sa blíži leto.

³¹ A takisto, keď uvidíte, že sa plní, čo som predpovedal, poznáte, že Božie kráľovstvo je blízko.

³² Je to tak – svet nepominie, kým sa to všetko nestane.

³³ Nebo aj zem sa raz pomínú, ale moje slová nikdy nestratia svoju platnosť.“

Buďte v strehu a modlite sa

³⁴ „Dávajte si pozor, aby vaša myseľ nebola otupená nestriednosťou, opilstvom a starosťami o živobytie. Inak vás ten deň prekvapí ako nastražená pasca, z ktorej niet úniku.

³⁵ Lebo to príde na všetkých ľudí na zemi.

³⁶ Preto buďte bdelí a neprestajne sa modlite, aby ste unikli všetkému, čo má prísť, a mohli ste napokon obstáť pred Synom človeka.“

³⁷ Ježiš každý deň učil v chráme, ale na noc odchádzal z Jeruzalema na Olivový vrch.

³⁸ Hneď zrána všetci ľudia opäť prichádzali do chrámu, aby ho počúvali.

22

Sprisahanie proti Ježišovi

¹ Priblížil sa sviatok nekvasených chlebov, ktorý sa nazýva Pascha.

² Velkňazi a učitelia Zákona sa pokúšali nájsť spôsob, ako Ježiša pripraviť o život, no zároveň sa báli, aby to nevyvolalo vzburu medzi ľuďmi.

³ Vtedy satan ovládol Judáša Iškariotského, jedného z Ježišových dvanástich učeníkov:

⁴ šiel za veľkňazmi a veliteľmi chrámovej stráže a ponúkol sa, že im pomôže zmocniť sa Ježiša.

⁵ Tí sa nesmierne zaradovali a slúbili mu za to finančnú odmenu.

⁶ Judáš súhlasil a od tej chvíle striehol na vhodnú príležitosť, ako Ježiša zatknúť nenápadne, bez mnohých svedkov.

⁷ Nastal deň sviatku nekvasených chlebov, v ktorom Židia zabíjali baránka.

⁸ Ježiš prikázal Petrovi a Jánovi: „Choďte a pripravte nám veľkonočnú večeru.“

⁹ Spýtali sa ho: „Kde chceš, aby sme ju pripravili?“

¹⁰ Odpovedal im: „Keď prídete do mesta, stretnete tam muža, ktorý ponesie krčah s vodou. Choďte za ním do domu, do ktorého vojde,

¹¹ a majiteľovi domu povedzte: ‚Učiteľ sa ťa pýta na miestnosť, v ktorej by mohol so svojimi učeníkmi jesť baránka.‘

¹² Ukáže vám veľkú, už prichystanú miestnosť na poschodí. Tam pripravte večeru.“

¹³ Učeníci odišli a našli všetko tak, ako im povedal. A pripravili tam veľkonočného baránka.

Posledná večera

14 Keď nastal čas večere, sadol si s apoštolmi za stôl.

15 Povedal im: „Veľmi som túžil jesť s vami veľkonočné jedlo skôr, ako budem trpieť.

16 Je to naposledy, čo ho takto jeme. Lebo vám hovorím, že ho už nebudem jesť dotedy, kým sa to, čo predstavuje, nenaplní v Božom kráľovstve.“

17 Potom vzal kalich, poďakoval zaň Bohu a povedal: „Vezmite a rozdeľte si to medzi sebou.

18 Lebo ja už nebudem piť z plodu viniča, až kým nepríde Božie kráľovstvo.“

19 Potom vzal chlieb, poďakoval sa Bohu, lámal ho a podával svojim učeníkom so slovami: „Toto je moje telo, ktoré sa za vás vydáva. To robte na moju pamiatku.“

20 Po večeri im opäť podal kalich a povedal: „Tento kalich je znamením novej zmluvy, spečatenej mojou krvou, ktorá sa za vás vylieva.

21 Ale môj zradca je so mnou pri stole.

22 Syn človeka ide, ako je určené, ale beda tomu, kto ho zradza.“

23 Po týchto slovách sa začali dohadovať, kto z nich by bol schopný čosi také urobiť.

Kto je najdôležitejší?

24 Napokon sa medzi učeníkmi rozpútal spor, kto z nich je najdôležitejší.

25 Ježiš im povedal: „Tu na zemi panujú vládcovia a dávajú sa nazývať dobrodincami.

26 Medzi vami nech je to inak. Ten najdôležitejší medzi vami nech je pokorný akoby bol najmladší, a kto je na čele, nech je ako ten, čo slúži ostatným.

27 Ved' kto je dôležitjší? Ten, kto sedí za stolom a dá sa obsluhovať, alebo ten, čo obsluhuje? Všeobecne platí, že ten, kto sa dá obsluhovať. No ja som medzi vami ako ten, kto slúži.

28 Až doposiaľ ste mi v mojich skúškach verne stáli po boku.

29 Dávam vám teda kráľovstvo, ako ho môj Otec dal mne,

30 aby ste v tom kráľovstve jedli a pili pri mojom stole, sedeli na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela.“

Výstraha Petrovi

31 Potom oslovil Petra: „Šimon, Šimon, Satan si vyžiadal, aby vás smel preosiať ako pšenicu,

32 ale ja som prosil za teba, aby tvoja viera celkom nezlyhala. A až mi opäť začneš dôverovať, posilňuj svojich bratov.“

33 Peter mu odpovedal: „Pane, som pripravený ísť s tebou do väzenia, ba aj na smrť.“

34 Ale Ježiš mu povedal: „Vravím ti, Peter, skôr ako ráno zakikiríka kohút, tri razy ma zaprieš.“

35 Potom sa spýtal ostatných učeníkov: „Keď som vás poslal bez peňazí, bez tašky aj bez obuvi, chýbalo vám niečo?“ Odpovedali: „Nechýbalo.“

36 Ježiš pokračoval: „Odteraz však, kto má peniaze či tašku, nech si ich vezme. A kto nemá meč, nech radšej predá šaty a kúpi si ho.

37 Lebo nastal čas, keď sa na mne splní proroctvo Písma: ‚Budú ho počítat medzi zločincov.‘ To, čo je o mne napísané sa vyplní.“

³⁸ Učeníci mu povedali: „Pane, máme tu dva meče.“ „To stačí,“ odpovedal Ježiš.

Getsemane

³⁹ Potom sa ako zvyčajne pobral na Olivový vrch. Išli s ním aj učeníci.

⁴⁰ Keď došli na miesto, povedal im: „Modlite sa, aby ste nepodľahli pokušeniu.“

⁴¹ Potom sa od nich vzdialil asi tak na dohodenie kameňom, klakol si a modlil sa:

⁴² „Otče, ak chceš, odním odo mňa tento kalich utrpenia. Ale nech sa stane tvoja vôľa, nie moja.“

⁴³ Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho.

⁴⁴ Ježiš sa v smrteľnej úzkosti modlil ešte horlivejšie. Pot mu ako krvavé kvapky stekal na zem.

⁴⁵ Keď napokon vstal od modlitby a vrátil sa k učeníkom, našiel ich spať, zmorených smútkom.

⁴⁶ „Ako môžete spať?“ prebudil ich. „Vstaňte a modlite sa! Inak vás premôže pokušenie.“

Ježiša zatknú

⁴⁷ Ešte ani nedohovoril, a už sa zjavil zástup ľudí na čele s Judášom, jedným z dvanástich učeníkov. Pristúpil k Ježišovi a pozdravil ho priateľským bozkom.

⁴⁸ Ježiš sa ho spýtal: „Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka?“

⁴⁹ Keď ostatní učeníci pochopili, čo sa deje, zvolali: „Pane, máme na nich zaútočiť mečmi?“

⁵⁰ Jeden z nich naozaj vytasil meč a odťal veľkňazovmu sluhovi pravé ucho.

⁵¹ Ježiš im však povedal: „Prestaňte s tým!“ Dotkol sa ucha zraneného a uzdravil ho.

⁵² Potom sa obrátil k veľkňazom, veliteľom stráže a vodcom ľudu, ktorí šli na čele zástupu: „Som azda nejaký nebezpečný burič, že ste na mňa vyšli s mečmi a palicami?“

⁵³ Každý deň som predsa s vami v chráme. Prečo ste ma nezajali tam? Teraz však nastala vaša chvíľa a čas, keď vláda tmy vrcholí.“

Peter zaprie Ježiša

⁵⁴ Vtedy sa ho zmocnili a odviekli do veľkňazovho paláca. Peter šiel obďaleč za ním.

⁵⁵ Ktosi rozložil uprostred nádvorja oheň a posadali si okolo neho. Aj Peter si k nim prisadol, aby sa zohrial.

⁵⁶ Ako mu oheň osvietil tvár, všimla si ho jedna slúžka, premerala si ho a povedala: „Pozrite sa, aj tento patrí k nemu!“

⁵⁷ Ale Peter to zaprel a povedal jej: „Žena, veď ja ho vôbec nepoznám!“

⁵⁸ Po chvíli si ho všimol ktosi iný: „Aj ty si určite jeden z nich.“ Peter sa ohradil: „Nie som!“

⁵⁹ Asi o hodinu ktosi opäť začal tvrdiť: „Ale veď aj tento patrí k Ježišovým učeníkom, veď je to Galilejčan!“

⁶⁰ Peter to však zasa poprel: „Človeče, vôbec neviem, o čom hovoríš!“ A vtom, ešte skôr ako dohovoric, zakikirikal kohút.

⁶¹ Vtedy sa Ježiš obrátil a zadíval sa na Petra. Peter si hneď spomenul, čo mu Pán povedal: „Skôr ako ráno zakikirika kohút, tri razy ma zaprieš.“

⁶² Vyšiel z nádvorja a trpko sa rozplakal.

Potupovanie

⁶³ Vojaci, ktorí Ježiša strážili, sa mu začali posmievat' a biť ho.

⁶⁴ Zakrývali mu oči a pýtali sa ho: „Si predsa prorok, tak uhádni, kto ťa udrel.“

⁶⁵ A predbiehali sa v tom, kto ho väčšmi urazí.

Ježiš pred veľradou

⁶⁶ Len čo sa rozvidnelo, zišla sa židovská veľrada, ktorú tvorili vodcovia ľudu, veľkňazi a učitelia Zákona. Dali si Ježiša predviest'

⁶⁷ a naliehali naňho: „Si Mesiáš? Povedz nám to!“ On im odpovedal: „Aj keby som vám to povedal, neuveríte mi.“

⁶⁸ A keby som sa ja vás na niečo spýtal, neodpoviete mi.

⁶⁹ Čoskoro však Syn človeka zasadne po pravici všemohúceho Boha.“

⁷⁰ Tu všetci začali kričať: „Ty si teda Syn Boží?“ Odpovedal im: „Vy sami hovoríte, že som!“

⁷¹ „Načo by nám boli ďalší svedkovia?“ povedali. „Veď sme to počuli priamo od neho!“

23

Ježiš pred Pilátom

¹ Tu vstali všetci členovia rady a odviekli ho k rímskemu miestodržiteľovi Pilátovi.

² Predniesli proti nemu obžalobu: „Tento človek, ako sme zistili, poburuje náš ľud, zakazuje odvádzať dane rímskemu cisárovi a vyhlasuje sa za Mesiáša a kráľa.“

³ Tu sa ho Pilát spýtal: „Ty si kráľ Židov?“ Odpovedal mu: „Ty sám to vravíš.“

⁴ Pilát povedal veľkňazom i zhromaždenému zástupu: „Na tomto človeku som nenašiel nič, čím by sa previnil.“

⁵ Oni však namietali: „Svojím učením vyvoláva nepokoje v celom Judsku. Začalo sa to v Galilei a preniklo to až sem.“

⁶ Keď to Pilát počul, spýtal sa: „Pochádza z Galiley?“

⁷ A keď prisvedčili, hneď rozkázal zaviesť Ježiša ku kráľovi Herodesovi, lebo Galilea podliehala jeho právomoci. Herodes bol práve v Jeruzaleme a

⁸ veľmi sa tomu zaradoval, lebo už dávno túžil Ježiša vidieť. Veľa totiž o ňom počul a dúfal, že bude svedkom nejakého zázraku.

⁹ Dal mu mnoho otázok, ale Ježiš na ne neodpovedal.

¹⁰ Zato prítomní veľkňazi a učitelia Zákona ho neprestajne osočovali.

¹¹ Herodes spolu s jeho vojakmi začal Ježiša ponižovať a vysmieval sa mu. Dal ho obliecť do slávnostných kráľovských šiat a poslal ho naspäť k Pilátovi.

¹² V ten deň sa Herodes s Pilátom spriatelili; dovtedy totiž vládla medzi nimi nevraživosť.

Odsúdenie Ježiša

¹³ Pilát zvolal veľkňazov, popredných mužov aj ľud

¹⁴ a predniesol im tento rozsudok: „Priviedli ste mi tohto človeka a obvinili ste ho, že poburuje ľud proti Rímu. Boli ste pri tom, keď som ho vypočúval, no nemohol som ho usvedčiť z nijakého zločinu, ktorý mu pripisujete.“

15 Ani Herodes nie, inak by nám ho neposlal späť. Nespáchal teda nič, prečo by si zaslúžil smrť.

16 A tak ho dám potrestať a potom ho prepustím.“

17 [Na každý sviatok im totiž prepúšťal jedného väzňa.]*

18 Celý zástup však začal jednohlasne kričať: „Preč s ním! Prepust' nám Barabáša!“

19 Barabáš bol uväznený pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu.

20 Pilát sa znova pokúsil presvedčiť dav, že Ježiš je nevinný, lebo ho chcel prepustiť.

21 Ale ľudia ho prekričali: „Ukrižuj ho! Ukrižuj!“

22 Pilát sa ešte tretí raz pokúsil presvedčiť ich: „Akého zločinu sa vlastne dopustil? Nenašiel som nijaký dôvod, pre ktorý by si zaslúžil trest smrti. Dám ho zbičovať a potom ho prepustím.“

23 Ale dav sa s čoraz väčším krikom domáhal Ježišovho ukrižovania. Ich krik nakoniec tak zmohutnel,

24 že sa im Pilát rozhodol vyhovieť.

25 Prepustil Barabáša, muža, ktorý bol uvrhnutý do väzenia za poburovanie a vraždu, a vydal im Ježiša, aby s ním urobili, čo chcú.

Cesta na popravisko

26 Keď Ježiša odvádzali, vojaci prinútili istého muža, aby odniesol Ježišov križ. Bol to Šimon z Kyrény, ktorý práve prichádzal z vidieka do mesta.

* 23:17 Verš 17 neobsahujú najstaršie rukopisy.

27 Šiel za nimi obrovský zástup a bolo v ňom mnoho žien, ktoré nariekali a oplakávali Ježiša.

28 Ježiš sa k nim obrátil a povedal: „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, plačte radšej nad sebou a nad svojimi deťmi,

29 lebo prichádzajú dni, keď sa bude hovoriť: ‚Šťastné sú neplodné, šťastné sú tie, ktoré nikdy nerodili ani nepridávali!‘

30 Ľudia budú prosiť vrchy: ‚Padnite na nás!‘ a kopce: ‚Prikryte nás!‘

31 Lebo ak takto nakladajú so živým stromom, čo sa potom bude diať so suchým?“

Ukrižovanie

32 Spolu s Ježišom viedli na smrť aj dvoch zločincov.

33 Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho aj tých zločincov: jedného sprava, druhého zľava.

34 Ježiš sa modlil za svojich nepriateľov: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Vojaci si losovaním rozdelili jeho odev.

35 Okolo stál a prizeral sa dav. Ozývali sa aj posmešky členov veľrady: „Iných zachraňoval, tak nech teraz zachráni sám seba, ak je naozaj Mesiáš, ktorého si vyvolil Boh.“

36 Aj vojaci sa mu posmievali a ponúkali ho octom.

37 Pokrikovali naňho: „Ak si židovský kráľ, zachráň sa!“

38 Nad hlavu mu pripevnili nápis v gréčtine, latinčine a hebrejčine: TOTO JE KRÁĽ ŽIDOV.

³⁹ Aj jeden z ukrižovaných zločincov na Ježiša zaútočil slovami: „Čo si to za Mesiáša? Ak ním si, zachráň seba i nás!“

⁴⁰ Ale ten druhý ho okríkol: „Ani vo chvíli smrti sa nebojíš Boha? Veď si odsúdený k tomu istému trestu!“

⁴¹ My si však takýto trest zaslúžime, ale tento človek nespáchal nič zlé a trpí nevinne.“

⁴² Potom oslovil Ježiša: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“

⁴³ Ježiš mu odpovedal: „Dávam ti svoj sľub, že dnes budeš so mnou v raji.“

Ježiš zomiera na kríži

⁴⁴ Okolo poludnia odrazu nastala tma a trvala v celej zemi až do tretej poobede.

⁴⁵ Slnko sa zatmelo a chrámová opona roztrhla napoly.

⁴⁶ Ježiš nahlas zvolal: „Otče, do tvojich rúk odovzďavam svojho ducha!“ Po týchto slovách naposledy vydýchol.

⁴⁷ Keď rímsky stotník, videl, čo sa stalo, vzdal česť Bohu a povedal: „Tento človek bol určite spravodlivý.“

⁴⁸ A zástupy, ktoré sa prizerali tejto scéne a videli, čo sa stalo, bili sa do prs a odchádzali.

⁴⁹ Ježišovi priatelia a ženy, čo prišli za ním z Galiley stáli opodiaľ a na všetko sa pozerali.

Ježišov pohreb

⁵⁰ Jeden z členov veľrady, Jozef, čestný a šľachetný človek,

⁵¹ ktorý pochádzal z judského mesta Arimatea, nesúhlasil s postupom a rozsudkom ostatných.

Patril k tým, ktorí očakávali príchod Božieho kráľovstva.

⁵² Ten teraz zašiel za Pilátom a vyžiadal si Ježišovo mŕtve telo.

⁵³ Sňal ho z kríža, zavinul do plátna a uložil do hrobu vytesaného v skale, kde ešte nik nebol pochovaný.

⁵⁴ Bolo to v piatok večer, v deň, keď sa robili prípravy na sobotu.

⁵⁵ Ženy, ktoré sprevádzali Ježiša z Galiley, boli pri pochovávaní Ježišovho tela a videli jeho hrob.

⁵⁶ Potom sa vrátili domov a pripravili vonné masti a oleje, ktorými ho chceli natrieť. Ale v sobotu zachovali podľa prikázania sviatočný odpočinok.

24

Vzkriesenie Ježiša

¹ V prvý deň týždňa sa zavčasu ráno ženy pobrali k hrobu a niesli so sebou vonné masti a oleje.

² Keď prišli, zistili, že veľký kameň, ktorý mal zakrývať vchod do hrobu, je odvalený.

³ Vošli teda dnu, ale telo Pána Ježiša tam nenašli.

⁴ Ako tu bezradné stáli, zrazu sa vedľa nich zjavili dvaja muži v žiarivo bielych odevoch.

⁵ Ženy zachvátil strach a sklonili sa k zemi.

Muži sa ich spýtali: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?”

⁶ Ježiš tu nie je! Vstal z mŕtvych! Spomeňte si, čo vám hovoril už v Galilei:

⁷ „Syn človeka má byť vydaný do rúk zlých ľudí, ukrižujú ho, ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

⁸ Ženy sa na to naozaj rozepamätali.

⁹ Vrátili sa od hrobu a všetko vyrozprávali apoštolom i všetkým ostatným.

¹⁰ Boli to: Mária Magdaléna, Jana, Mária Jakubova, ale i ďalšie ženy.

¹¹ Učeníci pokladali ich správu za nezmysel a neverili im.

¹² Peter však vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl tam len plachty. Vrátil sa a nedokázal pochopiť, čo sa vlastne stalo.

Vzkriesený Ježiš stretáva svojich učeníkov

¹³ V ten istý deň sa dvaja z Ježišových učeníkov uberali do dediny Emauzy, ktorá je od Jeruzalema vzdialená asi dvanásť kilometrov.

¹⁴ Hovorili spolu o všetkom, čo sa stalo.

¹⁵ Ako sa tak rozprávali a znovu o všetkom diskutovali, pripojil sa k nim samotný Ježiš a kráčať s nimi.

¹⁶ Pozerali sa na neho, čosi im však bránilo spoznať, že je to on.

¹⁷ „O čom sa to rozprávate?“ prihovoril sa im. Zostali stáť a na tvárach sa im zračil hlboký smútok.

¹⁸ Jeden z nich, Kleofáš, mu odpovedal: „Ty si asi jediný z celého Jeruzalema, ktorý nevie, čo sa tam po tieto dni stalo!“

¹⁹ Spýtal sa ich: „A čo?“ – „Ty si nič nepočul o Ježišovi z Nazareta?“ čudovali sa. „Bol to prorok. Mal veľkú moc, ktorá sa prejavovala v jeho činoch i slovách. Boh bol s ním a všetci ľudia ho obdivovali.“

20 Naši veľkňazi a členovia rady ho však zatkli a odovzdali rímskemu panovníkovi, aby ho odsúdil na smrť: potom ho ukrižovali.

21 A my sme dúfali, že on je ten očakávaný Mesiáš, ktorý vyslobodí Izrael. Stalo sa to už predvčerom,

22 no dnes nás niektoré ženy vyľakali. Skoro ráno boli totiž pri hrobe, v ktorom bol pochovaný,

23 ale jeho telo nenašli. A vraj videli anjelov, ktorí im povedali, že Ježiš žije.

24 Niektorí z nás potom odišli k hrobu a všetko našli presne tak, ako nám o tom hovorili ženy: jeho však nenašli.“

25 Ježiš im na to povedal: „Akí ste nechápaví! Je také ťažké uveriť tomu, čo predpovedali proroci?

26 Vari nemal Mesiáš prejsť všetkým tým utrpením, kým sa mu nedostane sláva, ktorá mu náleží?“

27 Počnúc Mojžišom a prorokmi im vysvetľoval všetko, čo sa o ňom hovorí v celom Písme.

28 Keď sa priblížili k dedine Emauzy, k cieľu svojej cesty, Ježiš akoby chcel ísť ďalej.

29 Oni ho však prehovárali: „Zostaň s nami, zvečeralo sa a blíži sa noc.“ Dal sa teda pozvať a vošiel s nimi do domu.

30 Keď zasadli k večeri, vzal do rúk chlieb, poďakoval Bohu, rozdelil ho a podával im.

31 V tej chvíli sa im otvorili oči a spoznali ho, ale on im zmizol.

32 Vtedy si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami celou cestou zhováral a vysvetľoval nám Písma?“

³³ Nedbali na to, že je neskoro, a hneď sa pobrali naspäť do Jeruzalema, kde ich jedenásti učeníci a ostatní Ježišovi nasledovníci uvítali slovami:

³⁴ „Ježiš naozaj vstal z mŕtvych! Ukázal sa Šimonovi!“

³⁵ A tí dvaja učeníkom zasa vyrozprávali, čo sa im prihodilo na ceste a ako spoznali Ježiša, keď lámal chlieb.

Ježiš vysvetľuje svoje zmŕtvychvstanie

³⁶ Práve keď o tom rozprávali, Ježiš sa zrazu zjavil medzi nimi a pozdravil ich: „Pokoj vám!“

³⁷ Všetci sa strašne preľakli, lebo sa domnievali, že vidia ducha.

³⁸ „Prečo ste vystrašení a prečo sa rodia vo vašom srdci pochybnosti?“ napomenul ich.

³⁹ „Pozrite na moje ruky a nohy – som to naozaj ja. Dotknite sa ma a tak sa presvedčte, že nie som duch – veď ten na rozdiel odo mňa nemá telo z mäsa a kostí!“

⁴⁰ Pri tých slovách im ukázal rany na svojich rukách a na nohách.

⁴¹ No ešte vždy tomu nemohli uveriť, radovali sa aj pochybovali, a tak ich poprosil: „Máte tu niečo na jedenie?“

⁴² Podali mu kúsok pečenej ryby a medového plásta.

⁴³ Zjedol to pred ich očami.

⁴⁴ Potom im povedal: „Spomeňte si, keď som ešte býval s vami, pripomínal som vám, že sa musí naplniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, v Prorokoch aj Žalmoch.“

⁴⁵ Vtedy vďaka Ježišovi konečne porozumeli slovám Písma.

⁴⁶ Pokračoval: „Áno, už dávno bolo napísané, že Mesiáš musí trpieť, zomrieť a tretí deň vstane z mŕtvych.

⁴⁷ A z Jeruzalema sa zvesť o záchrane musí zaniest' všetkým národom; odpustenie hriechov je pre všetkých, ktorí sa obrátia k Bohu.

⁴⁸ Vy sami budete svedčiť, čo sa stalo a čoho ste boli svedkami.

⁴⁹ A ja vám pošlem Ducha Svätého, ktorého vám slúbil môj Otec. Zostaňte v Jeruzaleme, kým vás Boh nevyzbrojí touto mocou.“

Ježiš odchádza k Otcovi

⁵⁰ Potom ich viedol cestou z Jeruzalema do Betánie. Zastal, zdvihol ruky k nebu a požehnal ich.

⁵¹ A keď im žehnal, vzdaloval sa od nich a vznášal sa do neba.

⁵² Padli pred ním na kolená a potom sa s nesmiernou radosťou vrátili do Jeruzalema.

⁵³ Každý deň prichádzali do chrámu a velebili Boha.

**Biblica® Nádej pre každého, verejne
dostupné**
**The New Testament in the Slovak language of
Slovakia: Biblica® Nádej pre každého, verejne
dostupné**

copyright © 1993, 2023 Biblica, Inc.

Language: Slovenčina (Slovak)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Táto NZ alebo „dielo“ je sprístupnené pod licenciou vlastníka Creative Commons-Zdieľanie autorských práv 4.0 Medzinárodná licencia (CC BY-SA). Ak chcete vidieť túto licenciu, navštívte stránku <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> alebo pošlite list na adresu Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná spoločnosťou Biblica, Inc. Pri každom použití ochrannej známky Biblica® musíte mať písomné povolenie od spoločnosti Biblica, Inc. Máte povolenie kopírovať a šíriť toto dielo, pokiaľ ho nezmeníte a zachováte jeho názov, ktorý obsahuje ochrannú známku „Biblica®“. Zmenou alebo prekladom tohto diela vznikne odvodené dielo, ktoré si bude vyžadovať odstránenie ochrannej známky Biblica®. Pri zverejnení tohto odvodeného diela musíte uviesť, aké zmeny ste vykonali, na mieste, kde ich ľudia môžu vidieť, napríklad na webovej stránke. Musíte tiež uviesť, odkiaľ pochádza pôvodné dielo: „Pôvodné dielo od spoločnosti Biblica, Inc. je k dispozícii zdarma na www.biblica.com a open.bible.“

Bez ohľadu na to, či toto dielo použijete bez zmien alebo vytvoríte odvodené dielo, vyhlásenie o autorských právach musí byť uvedené na titulnej alebo autorskej strane diela/odvodeného diela takto:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použitie so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Svoje odvodené dielo musíte tiež ponúkať s použitím rovnakej licencie (CC BY-SA) a podľa pravidiel.

Ak chcete informovať spoločnosť Biblica, Inc. o preklade tohto diela, kontaktujte nás na adrese <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použitie so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Jun 2026 from source files dated 21 May 2025

2331a9f8-e76d-5148-ae2f-e2cae3db704a